

ALBERTI INES
E SOCIETATE IESU,
ACROAMATVM
EPIGRAMMA-
TICORUM
CENTURIÆ VII.

CASTIS,
Verecundisque Salibus,
IN GRATIAM
Studioſæ Juventutis,
intertextæ.

EDITIO TERTIA.

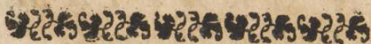
Correctior, & locupletior, ab ipſoque
Auctore recognita.

Superiorum Permiſſu.

COLONIÆ,
Sumptibus & Typis JOAN. EVERHARDI
FROMART, Bibliopolæ in platea S. Marcelli
propè ſacellum ejuſdem S. Marcelli.
M DCC XXIII.

Nostri Adolescentes , ubi primum ad Rhetoricam lucem enascuntur ; nihil sibi videntur sapere , nisi insipidum aliquem , & lascivulum Poëtam præ manibus habeant ; &c. Nolo tamen armata alicujus Palladis fulmine , tanquam Ajaces , fuerint prosternendi : Sat erit arma quædam lusoria in eos intendere , & sensim ex Adonidis carceribus extractos ; ad castiores Acroamatum Salinas invitare. *Sanct. Leo, Flor. ser. 1. q. 3.*

Volo scire nonnisi per Jocos , dicacesque Facetias : nec oluscula mea , sine Salillo & Acetario quicquam sapiunt. In quo nemo mihi damnum gravitatis objiciat ; nam & Socrates , quantam barbatorum hominum fuit unquam in Græcia , homo gravissimus , Ironiis , ac Iocis , Acuminibus ; Faceciis , Argutiis , Sophistarum Nationem imperebat , &c. *Idem, ibidem ; pag. 50.*

Magis
libri, a
DSTA
LUBC
Com
ILLUST
D. G
LU
Step
MAR
Generali
CA
PRIMO

Magnæ Spei Adolescenti,

Illustri, ac Magnifico Domino,

**D. STANISLAO
LUBOMIRSKI,**

Comiti in VVisnicz;

ILLUSTRISSIMI DOMINI,

**D. GEORGII
LUBOMIRSKI,**

Comitis in VVisnicz;

Supremi Regni Poloniae

M A R E S C H A L C I,

Generalis Cracoviensis, Scepusien:

Chmielnicen: &c. &c.

**C A P I T A N E I
P R I M O G E N I T O F I L I O.**

AVCTOR FELICITATEM.

Amicæ Fluminum Musas, ad
Gentilitium FLUMEN tuum
duco Illustrissime ac Magnifice
DOMINE. Næ illæ hîc dota-
lem Peneum; næ Heliconios, Agani-
peosque Fontes melius inveniant. Pa-
trius

DID
tus Illustrissim
AWA, com
hibet, p
suis fluminibus,
verum tran
pennis mei ra
entis hinc Lib
consecratum.
m, egregia
a Studia cu
ner Purpur
Tua in Liter
igebant mag
Tui, quos
legio reliqu

Quod
ma Domus
rexerimus;
ma omnia
liceris indol
pulcherrimu
dica Studia
omnino facta
Tibi accepit
Literarium.

D E D I C A T I O.

trius Illustrissimæ Domûs Tuæ SRZENI-
AWA, omne id illis pollicetur, inò ex-
hibet, quicquid fabulosa Antiquitas in
suis Fluminibus, ingeniosè magis quàm
verè iisdem transcripsit. Nec est, cur
propositi mei rationes exponam, cum
exilem hunc Libellum, Tuo Nomini eo
consecratum. Sanè postulabat hoc à
me, egregia Illustrissimi Parentis Tui,
in Studia ejusmodi propensio, & rara
inter Purpuratos eruditio: postulabat
Tua in Literario pulvere contentio; ex-
igebant magni illi in Palladia arena passus
Tui, quos in Nostro Brünsbergensi Col-
legio reliquisti.

Quod si, ad immortalia Illustrissi-
mæ Domûs Tuæ decora, mentem por-
rexerimus; si erectam illam, qua sum-
ma omnia, benè ominanti Patriæ pol-
liceris indolem; Si denique ea, quibus
pulcherrimum Ætatis Tuæ florem de-
dicas Studia, præ oculis habuerimus:
omnino fateamur necesse est, non aliud
Tibi acceptiùs futurum munus, præter
Literarium. Novit jam olim Patria,

D E D I C A T I O.

novit Orbis prope Univerſus , præcipuam Gentis Tuæ gloriam non armis ſolum ſed etiam Literis floruiſſe ; Marti Apollinem , Bellonam Palladi , id eſt Togam Sago , nexu pulcherrimo ſocialiſe. Non miror jam , Antiquos Poëtas ; qui eodem Amneſ , Phæbo & Gradivo , Muſis & Bellonæ dedicarunt. Ingenioſa eorum mendacia , in Tuo demum FLUMINE fidem invenerunt. In cujus ubere ripâ , cum hinc viros eruditos , illic Militares reſidere video ; quid aliud gratulabundus exclamem ; niſi SRZENIA WAM LUBOMIRSCIANUM , Marti ſimul & Apollini Hospitale ; adeoque Nativum FLUMEN eſſe. Enimverò ſi vſpiciam alibi in Illuſtriſſima Domo Tua , invenit eſſati ſui fidem Orator ille , qui aſſeruit : *Mutuis operibus & ſtudiis ornari debent , Muſarum quiete , deſenſione Herculis ; & virtus Herculis voce Muſarum.* Eumen. Or. I.

In hac igitur adeò bonis artibus amica , adeoque Hospitali Domo , Natus , age Illuſtriſſime ac Magnifice Domine

DED
 mine oppo
 eo, quo
 admitt
 Filius, au
 ge Armano
 mungo
 deſenſione
 et
 et
 illud politio
 tus : FILLI
 Ad hanc eg
 Illuſtriſſim
 Libellum
 ma apper
 Virga, in
 finxit An
 TRISSIM
 nec Fabul
 dex , Sup
 Virga qu
 exanimes
 animabit.
 ti non invi
 nes. Fu
 rennati ,
 gentis Tu S

D E D I C A T I O .

mine opportuna Studiis Tuis officia,
 eo, quo Magni, parva solent, animo,
 admitte. Quandoquidem ejus Parentis
 Filius es, qui studia ejusmodi, non ma-
 gis Patrocinio, quam suo promovere
 novit ingenio; nec illis tantum favere,
 sed judicare etiam de illis optimè potest:
 eo fortunatus connitere, ut Basilicum
 illud politioris Philosophiæ effatum asse-
 ras: **FILIUS EST IMAGO PATRIS.**
 Ad hanc ego **IMAGINEM**, debitæ,
 Illustrissimi Parentis Tui, venerationi,
 Libellum hunc, *Votivum* veluti *anathéma*
 appendo. Quod olim de Promethei
Virga, inanima quæque animante, con-
 finxit Antiquitas; idem de **ILLUS-**
TRISSIMO Parente Tuo, nec vanus
 nec Fabulosus vates mihi polliceor. In-
 dex, Supremi in Regno nostro Officii,
Virga quam ille manibus suis moderatur,
 exanimis hosce versiculos non dubito
 animabit. Virgam Mercurii Antiquita-
 ti non invideo, nec suos Romæ Scipio-
 nes. Fulciendæ Musarum mearum
 tenuitati, **ILLUSTRISSIMI** Pa-
 rentis Tui Scipio, abunde sufficiet.

DEDICATIO.

Vale, Magnæ Domûs, Magna Spes,
& illud ingenitâ Tuâ, id est LUBO-
MIRSCIANA Humanitate, effice,
ut exilis hæc Acroamatum meorum Cym-
ba, Secundo FLUMINE Tuo, ad op-
tatum Portum appellat. ne frustra dicar
ego, aut FLUMEN LUBOMIRSCIA-
NUM navigasse; aut SRZENIAVIA-
NUM LITTUS arasse.

PRO-

PRO

Et Opus

LE

IN Epigram-
ma; quan-
do Lector, v-
potest quando
libi est, obse-
rum libellos
saltem, qui
Pueris, frequ-
renter calami-
fuo, salsque c-
tum perit, in-
rem. agi non
tiora, seruu-
illaro deservit.

PROOEMIUM

intentum Auctoris,

Et Opusculi hujus Scopum explicans.

LECTORI SUO, AUCTOR.

IN Epigrammatibus hisce, plura audeo & vo-
veo, quam effecturum me Spero. Adeò, mi
Lector, votorum audacia, ultra spes suas
potest quandoque assurgere. Nimirum mens mi-
hi est, obscenissimos aliquorum Epigrammatista-
rum libellos, è manibus si non omnium; eorum
saltem, qui Scholas Societatis, i. e. Gymnasia
Pietatis, frequentant Juvenum extrudere: eo-
rumque calamos & ingenia, ad honestiorem Pœ-
sim, salesque castiores revocare. Egi hoc quan-
tum potui, in umbra, dum Rhetoricam doce-
rem. ago nunc in Sale, quandoquidem ad san-
ctiora, severioraque studia revocatus, arenam
illam deserui.

INTENTUM AUCTORIS.

Epigrammata nauseare; illorumque ingeniosa
 acumina fastidire. *Causam* nausea & fastidii
 quaris? *illa unica, illa Basilica est. Quia Sa-*
cristiam, quia Biblia olent. Imo si verum di-
cere liberet; quia obscenitatibus intactis, hone-
stissima tractant: quia inter Musas, Venerem
numerare nolunt: quia nihil è Cypro Paphoque
petitum, propinant. Hec prope sola ratio est,
cur Oueni, Heinsii, Douſæ, Buchanani alio-
rumque turpitudines, omnium manus impleant
& animos. Hinc illi præcipuam ingenii laudem
meruerunt. Myrto meretriciâ, non castâ Lau-
ro coronandi; & ideo solum pulchri, quia tot
in eis Veneres. Has ex illorum libris tolle; omnes
gratias expunxisti.

Quid dicam? Si teste Platone, (a) Probos
etiam viros, lascivus Poëta possit corrumpere:
Cogita, quid de teneris Adolescentum animis
sentiendum est. Heu? quoties cereis hisce cor-
culis, obscenitates illæ, molliter etiam presse,
imprimuntur? (b) Vixissent utinam magna ter-
rarum Nomina? Numa, Augusti, Philippi;
qui Lascivorum Poëtarum carmina, non aliâ,
quam vindicis Vulcani luce digna, cum ipsismet
auctoribus pyra injiciebant. Ut alios taceam,
Philippus Imperator. (c) (teste Baronio Anno
244.) Lege editâ, Poëtas, qui juvenum animos
turpitudine inficerent, ex albo bonarum artium
expunxit: & sanxit: Ne Poëta ejusmodi nullâ
immunitatis prærogativâ juvarentur.

Nec

- (a) *Plat. Ser. 7. apud Max Syr. (b) Sueton. Plutarc.*
 (c) *Baron. in Ann. Ech. A. D. 244.*

P R O O E M I U M

Nec miror in Christiano Principe tantum literaria honestatis amorem. Admirabilior ea in Augusto fuit; qui (a) infelicem sadi amoris Magistrum, non alia de causa, in exilium Ponticum demandavit, nisi quod Romanorum adolescentum aures, Poëticis Lasciviis incestasset. Non aliis Naso pedibus, Româ excessit. & in Ponticas solitudines deportatus est. Quo inquires profectu? sanè non pœnitendo. Didicit callidus ille, inter frigidæ nives calere minus. Ponticis frigoribus eruditus, tandem resipuit.

Ipsam audi. (b)

*Multi quidem scripsi: sed quæ vitiosa putavi;
Emendaturis ignibus ipse dedi.*

Nempe illatum pudicis mentibus sacrilegium, iure meritissimo, ad fatalem rogam debuit condemnari.

*Neque est cur tibi blandiaris, O quis, quis es?
Na tu fastuosè nimium deliras, si illæis manibus ignem tractare te posse jaclaveris. Fuit hæc olim prerogativa, in Vulcanum Virginitati concessa; sed non in cupidinem.*

Rides ista? è Toga scilicet sanctiore; à religioso calamo.

Tuum ergo tibi iterum profero Nasonem,

Eloquar invitus, teneros ne tange Poëtas,

Submove dotes impius ipse meas.

Callimachum fugito: non est inimicus Amori,

Et cum Callimacho, tu quoque Coë noces.

Carmina quis potuit tutò legisse Tibulli?

Quæ porro hujus Palinodia causa? Cur ô bone eodem

(2) *Aurel. Victor. (b) lib. 3 de Pont. Eleg. 3.*

INTEN

idem calamo,
e manibus
mina cogit
— Lasciviis
Ejus in
Uinculis non
Lascivum Poë
morum! Et vid
sary fulmina
monque Lector
libra legendi
Oveni pagina
novam, ita
Necimur in v
Sic verita
Si ulli in ip
vatem egre
est, Lector h
infideli velur
aliquem saltem
quam libello
tum, peric
le, sadum
firon telis,
matis) qua
Disat monstr
sem, per terr
sub licenti ro
parvam quide
saloque m

(c) lib. 3

INTENTUM AUCTORIS.

*eadem calamo, quo Callimachum, Tibullumque,
è manibus literatorum excutis, tua quoque car-
mina cogeris excutere? Nimirum*

— Lascivaque pagina multos:

Efficit incestos in Veneremque trahit.

*Utinam hac non in libris modo, sed etiam in ipsis
Lascivorum Poëtarum frontibus, hodie impri-
mantur! Et vibrantur quidem è Romana arce,
sacra fulmina, inobscenos istos Scriptores, eo-
rumque Lectores: sed hoc ipsum plerisque, pro-
hibita legendi illecebra est. Fatetur hoc, conscia
Oveni pagina, cum panno veteri laciniam afluens
novam, ita canit. (c)*

Nitimur in vetitum semper cupimusq; negata, &c.

Sic vetitus pulcher creditur esse liber.

*Si ullibi uspiam, hic ille de Epigrammatibus suis
vatem egit. Hoc igitur votum, hic scopus mihi
est, Lector honestatis amice. Pestes ejusmodi ex
insidiis veluti assultare decrevi; & si non omnem,
aliquem saltem earum gustum jugulare. Ea ipsa
quam libello præfixi facies, totius opella inten-
tum, penicillo exhibet. Ex altero Parnassi col-
le, sedum Cupidinem, sacer Apollo præcipitat;
si non telis, (hoc est tot quot tibi offero Epigram-
matis) qua obrusa nimium fateor; saltem votis.
Discat monstrum istud, ex editiore clivo excus-
sum, per terram serpere: discat in cano suo,
sub literati montis pede volutari. In eundem,
parvum quidem mole, sed nequitia ingentem,
caloque nimium Gigantem, tot è Sacratissimo No-
mina*

PROE MI U M

mine ꝛ ESU vibrantur fulmina, quot sparguntur radii. His saltem è rupe Parnassia præcipitur in famis Terræ filius.

Sin minus, quod festivo hoc apparatus intendo assequar; fortasse tamen plurimum sagittas, obrusâ alias Acroamatum meorum cote, in Monstrum hoc acnam: pluribus ad idem audendum animos faciam. Illi non dubito, felicioris ingenii Fortunâ; conatum meum promovebunt. Nec te, ô quis quis ex eorum numero es; subsequi pudeat, aut esse in hac arena secundum. Zypbra, sterilis ille numerus, omnes numeros præcedit. Phabus Aurorâ subsequitur. Rudi planè carbone, futura imaginis lineas duxi: tu exquisitis coloribus, ruditatem anima: & quæ (multa eâ futura non dubito) in me desideraveris, aut improba-veris; ea tuò ipse exemplo corrige. Leges hic ex Martiali, Oveno, aliisque ejusmodi, aliqua ad sensum castitatis revocata; ut idem felicius ipse facias; & quod olim faciebat ille, gemmas è stercore eruere condiscas. Præstiterunt idem alii ante me: præstitit inter alios, felicissimè Sarbievius: qui pleraque Horatii, Ovidii, Claudiani sæditates, ingeniosa puritate nobilitavit.

Restat adhuc unum quod Lectorem meum candidè moneam. Illud nimirum, ut styli sublimitatem ac elegantiam, imo & subtiliores graviorum acuminum apices, in paginis hisce ne quærat. Moderatâ, imo nullâ hic quandoque gradior pompâ. Leniorum enim Phrasum cincinni, in Epigrammatibus Laconicis, locum non habent.

Qui

INTEN

Qui foscus: quæ
& Elegiarum
rosa: plures
talibus, et
comentariis
pater.
Quæ
qui habendum
no proceritas,
cui Professoris
pi aratum Pa
na humilitate
demerit: ut
posse, invenit
fancibus fracti
tulas cum
ant Falcones
suorum cano
tibi omnino fa
Deinde qui
gravitatem re
qui Poësim de
Ibi (si Dis
medicritate
um. Est quæ
quia, curio
Quid? quæ
querantur
licetiam, &
mo literum e
mædianum

INTENTUM AUCTORIS.

Qui flosculos ejusmodi venatur, hortos Epicorum
& Elegiatarum adeat. Hic plures aculei quam
rosæ: plures lepores, quam flores. Multa in
talibus, non aliter sapiunt, nisi Styli negligentia
commendentur. & veluti negligentia manu scripta
puentur.

Addè, quod hic cum Tyronibus mihi quando-
que balbutiendum fuit. Cum illis repere, sum-
ma proceritas; Cum illis desipere, prima, solli-
citi Professoris, sapientia est. Nequaquam su-
pra arduum Parnassi culmen assurgent, nisi eos
tua humilitate erexeris; ac eo usque calamum
demiseris: ut ipsum te æquari, imò superari
posse, inveniliter præsumant. Audisti cum in-
fantibus fractâ voce ludari nutrices? Vidisti, ve-
rulas cum pullis suis pippire volucres? Aquilas,
aut Falcones spectasti aliquando, circa nidorum
suorum cunabula, humiles conari volatus? Idem
tibi omnino faciendum, si cordatus Magister es.

Deinde quis in materia leviori, majorem styli
gravitatem requirat? Si robustiorem cultiorem-
que Poësim desideras? ad mea te Lyrica remitto.
Ibi (si Dîs placet) videbis, me ad istam Styli
mediocritatem, non temere, sed consultò dela-
rum. Est quadam diligens negligentia; est in-
curia, curiositas.

Quid? quod pluribus ista scripta sint, quam
quibus intima Musarum Sacra permittitur. An-
alicis etiam; & illis, qui ingeniis suis freti, pri-
mo literarum cortice degustato, ad intimiorem
medullam non penetrarunt. Apud hos, Litera-
ria

PRO OEMIUM INTENTUM &c.

ria honestatis hostes persequor. Ipsa styli facilitate ac brevitate, exilem libellum, occupatis eorum manibus ingerere cupio: eaque, etiam importune, obtrudere, qua extra pudoris ac honestatis periculum, & innocentie vulnera, otiosius intò legant, rideant, jocentur; & curas graviores festiuitate hâc relevent, nec se ad Sacristiam trahi injuriosè querantur.

Sed jam tandem manum de tabula. *Quorsum, inquires, tam exili opella; tantum Proœmium? Brevius illud facies, si non legeris. Quod se, nec dum, litem mihi remisisti: ignosce justo timori. Ne ipsa hodie Biblia Sacra, in publicum prodeunt sine Prologo Galeato.*

Vale mi, optime Lector, & meum erga Literariam Honestatem, animum, boni consule. Si breviorẽ pro Epigrammatibus meis Prefationem desideras, in eam tibi ex Epigrammatistarum Principe.

I.

AD AVITUM.

Sunt bona, sunt quadam mediocria, sunt mala
plura,

Qua legis hic: aliter non fit AVITE liber.

Mart. lib. 1. Epig. 61.

II.

AD LASSUM.

Triginta toto mala sunt Epigrammata libro,

Si totidem bona sunt, LASSE, bonus liber est.

Martial. lib. 7. Epig. 66.

ALBERTI

ALBERTI INES

è Societate Iesu

A C R O A M A T U M EPIGRAMMATICORUM

CENTURIA I.

Epigramma I.

AD MARIANUM ALDUM

De Epigrammatum suorum brevisate.

Commoda si quæris nostræ brevitatis? habeto:

Primum est, Lectores non onerabo meos.

Sæu bona, sæu mala sunt; poterunt ab utroq; probaris

Dissimiles quamvis Lector & Auctor erunt.

Si placeo, placuisse brevi, mihi sufficit. at si

Displiceo, quantum est displicuisse diu;

Sit gaudebo minus; minus attamen, ALDE, dolebo;

Sive magis, vulgo, sive placebo minus.

II.

AD REMIGIANUM

De suis Carminibus.

Sunt bona, sunt, fateor, mediocria; sunt mala plura;

Hæc mea, sed tuâ sunt, Remigiane, nihil,

III.

De iisdem.

Sunt hæc apta minus, poterunt tamen apta videri;

Nam bona non potui qui dare, curta dedi.

IV.

De iisdem ad Fuscum.

Nè mea de putri scateant Epigrammata venâ;

Allis Pierios misceo, FUSCE, sales.

N

V. De

V.

*De iisdem.**Cur fictis nominibus & cognominibus inscribantur.*

Nemo laceffitum se nostro carmine dicat;
 Innocuum exercent, nomina ficta, Stylum.
 Nemo tamen damnet, nimium dum fingo Pòctam,
 Nam fingo tantum nomina, non vitia.

VI.

AD PHILOSOPHUM.

Pro placito verbis, ut nummis utimur, inquis;
 Erras; verba nihil, omnia nummius emit.

VII.

IN PIGRUM.

Omnia devitas, declinas omnia PIGRE,
 An non te potero dicere Grammaticum?

VIII.

In PONTILIANUM, è trabe infami pendulum,

*A Communi Regula, exceptio.**Seu**Axiomatis Appendix.*

Omnia sunt hominum tenui pendentia filo.
 Excipio guttur, PONTILIANE tuum.

IX.

IN FAUSTULUM deformem.

Frustra conquereris, frustra me, Faustule damnas;
 Non voco te turpem, FAUSTULE, sed tamen es.

X.

AD STEPHANUM NORONIUM.

Problema de Medicis & Juristis.

Morbus ubi nullus, nulla est medicina, NORONI,
 Nullus Juristis est sine lite locus.
 Quid facient ergo medicinæ, & Juris Alumni?
 Fors erit in Cælo nullus utrique locus?

XI.

DE AULO.

Casu vivitur.

Casu vivitur, inquiebat AULUS.

Casu

Casu vivitur ; hoc fatemur , AULE.
Sed non quo Attica , vel carent Athenæ.
XII.

AD FAUSTINUM divitem.
Nemô tuam Faustine potest numerare monetam ;
Quin & nemo meam ; jam sumus ergo pares,
XIII.

IN COTTAM CALAMISTRATUM.
Perfusus oleo combussit , COTTA , capillos ;
Sic operam frustra perdidit ac oleum.
XIV.

IN TONGILIANUM , de alieno capillatum.
Emisti magnâ pretiosos merce capillos.
Emisses utinam , Tongiliane , caput.
XV.

AD MACRINUM , de Cinna informi.
Multum Cinna tibi placet ; Macrine ,
Huc affer speculum ; minus placebit.
XVI.

DE RUFINO.
De Fixo fecit , Rufinus , Mobile bellum ;
Cum se tam celeri proripit inde pede.
XVII.

AD MARIANUM ineptum scriptorem.
Imperfecti operis quoties producitur Auctor ,
Illius ingenio gratulor , atque tuo.
Nempè ambo libri titulum compingitis unum ;
Illus est Nomen , Res , Mariane , tua.
XVIII.

IN SOFFARAM.
Ad imitationem Martialis.
Cum pretio nostros emisset , Soffara versus ,
Illos jure bonoprædicat esse suos.
XIX.

AD EDENTULUM.
Ex sensu Aristotelis.
Quod bobus commune , tibi est edentule factum :
Cornua fronte geris , dentibus ergo cares.
N 2 XX. AD

XX.

AD RUFUM bibonem ægrotum.
 Sæpè propinatam expendisti, Rufe; Salutem.
 Hinc ego non miror, cur tibi nulla salus.

XXI.

DE FUSTICO Podagrico,
 Vinum non potas, vt nulli pocla propines.
 Non Podagram pateris, Fustice, sed Chiragram.

XXII.

AD M. TURDUM.

Lignea domus commoda.

Lignea Turde domus, focus est tibi saxeus; illi
 Si ligna abfuerint, subijcè, Turde; domum.

XXIII.

AD PONTICUM de Ardelione.

Lepide Litis diremptio.

Ardelio Numas, tu Nummos Pontice jactas;
 Et quæris potius cui genus, atque domus.
 Si genus & formam Regina pecunia donat?
 Póntice; Nobilis es, Rusticus Ardelio.

XXIV.

AD MARTINIANUM. de Ruspico.

Duplex gula.

Tu spe cuncta voras, vorat omnia Ruspicus oris
 Ambigo quæ gravior, Martiniane, gula.

XXV.

AD FORMIUM bibonem balbum.
 Secundi calices quem non fecère disertum.
 Vis me vera tibi dicere, Formio? te.

XXVI.

ADVERSIO CRITICA, in MARTIALEM.

Ad XVII. Epigramma libri X. in quo Romæ adulatores abigit.

Quas hinc blanditias vetas, VALERI,
 Attritis nimium venire labris:
 Illas versibus omnibus propinas.
 Si das ergo tuo fidem Poëta;

Hoc

Hoc sub Principe, si sapis, caveto
Verbis Roma prioribus loquaris :
 Hoc pro te facit, ipse Martialis.

XXVII.

AD PONTICUM capillatum imberbem.
 Cæsariè supple implumem, PONTICE, Barbam.
 Barbatum caput est, barbaque calua tibi,

XXVIII.

AD BRUTUM.

Cum mihi promittis, cum das tua dona; recuso.
 Si quid BRUTE sapis, scis benè quid facio.

XXIX.

AD LINUM pauperem superbum.
 Cornua fronte geris lacero contesta galero.
 Non cornu-- tibi, sed-- copia, LINE, deest.

XXX.

DE AULO AD MARCUM.

Ad Bellum, senis tendebat mensibus AULUS:
 E bello sextam jam redit ante diem.
 Tam propeæ quæ causa viæ, non sciscitor; & tu
 Si citò vis ad nos, MARCE, redire? fuge.

XXXI.

De eodem.

Argumentum ad Hominem.

Vir fugiens iterum pugnabit, dicitur, inquit.
 Inquo, quod cecinit pagina Sacra, proba.

XXXII.

IN OBESUM.

Quis te, quis tandem numeri neget esse Dualis.
 Nunquam ritè potes dicere, Solus ego.

XXXIII.

IN LINUM AMUSUM

De suis verbis.

Me miserum dicis: Melior tu, LINE, Pòëta.
 Nam mea tot damnant, carmina, nemo tua.

N §

xxxiv.

XXXIV.

Vivæ vocis Oraculum, de ALANO.
 Vivâ voce mihi quiddam promisit ALANUS.
 Nil dat, mortua vox, verius illa fuit.

XXXV.

DE ATTALO PARCO.

Rhetor es, at clausam stringis tamen, Attale, dextram,
 Non credo, non es Rhetor, at es Logicus.

XXXVI.

Ad Amicum.

Otium negotiosum.

Nil facio dicis, cum docta volumina versas.
 Omnia, crede mihi, nil faciendo, facis.

XXXVII.

DE IBERO AD CANDIDUM.

De veste Coriacea

Vestitus corio, pedibus quid distat Iberus?
 Non est hæc vestis, CANDIDE, calceus est

XXXVIII.

Ad eundem IBERVM de eodem.

Simplice vestitum tunicâ, te nemo laceffat:
 Te benè vestitum nullus, IBERE neget.
 Quando cuti propriæ cervinam jungis, IBERE,
 Vestitus duplici diceris esse togâ.

XXXIX.

AD CLITUM CALVUM.

Cum tibi radendum caput est; quid fata moraris?
 Non tonsore opus est, sed, CLITE, Carnifice.

XL.

AD PLANCUM.

Pauca rogas multos, sed præstant nil tibi multi.
 Ut præsent aliquid, plurima, PLANCE, roga.

XLI.

AD PONTICUM PETACEM.

Antistrophe prioris.

Multa rogas multos, dare multi multa recusant
 Vis, ut pauca negent, PONTICE? pauca roga.

XLII.

XLII.

AD LENTULUM.

Frustra jejunos incusas LENTULE versus:
Quos jejuna mihi Feria Sexta dedit,

XLIII.

AD RUFINUM.

Secretum contra omnes Morbos.

Quid tibi cum Thermis? si vis Rufine valere.
Lethei potius balnea fontis adi.

XLIV.

IN NOLANUM PETACEM.

NOLANE quavis postulas aliquid die.
Rogationum quælibet apud te est dies.

XLV.

AD HORNUM Pôctam.

Turpis es, & versus comptos à te exigis, Horne.
Auctori æquales hoc decet esse suo.

XLVI.

AD ALAUDUM Neosponsum.

Vicem pro vice.

Duxisti uxorem, toties simul illa vicissim.
Te quoque per totam duxit, ALAUDE, domum.
Pro vice, nempe, vicem multam, tibi reddidit, una.
I nunc & gratam muneris esse nega.

XLVII.

AD BRITTUM discipulum.

De Alcide Magistro.

Quem Numen castigat, amat, quid mæstus anhelas.
Isto BRITTE modo, te tuus Alcis, amat.

XLVIII.

AD MAURITIUM ARANUM.

Cur desperantes desecti, sperantes erecti, dicuntur.
Desperando jacet, quisquis desperat, ARANE.
Stat bene qui sperat: spes pede, nulla, caret.

XLIX.

AD MILITEM è Castris transfugam.

Ejuras Fixum. dilaudas Mobile bellum:
Inde Solacisimos tot, fugiendo, facis.

L.

AD MATTHIAM NOLIUM.

De suis Laconicis

Nondum curta tibi sapiunt Epigrammata, NOLI;
 Displicet acciso pagina plena metro.
 Accipe consilium; poterunt tibi longa videri,
 Quæ brevius scripti; voluito cuncta simul.

LI.

AD LIPPUM.

*In verbo videre penultimam corripientem.**Excusatio.*

Non ego te miror longum breviare videre;
 Pupillæ fermo consonat. os, oculis.

LII.

AD PONTICUM HORTULANUM.

Importuna fecunditas.

Una tibi malus fert plutima, PONTICE, mala.
 Est typus uxoris, scilicet illa tuæ.

LIII.

AD FAUSTULUM Fidicinem Mendacem.

Dum promissa negas, dum veris falsa remisses.
 Tot tibi cum fidibus, FAUSTULE; nulla fides.

LIV.

AD FISCUM Divitem senem.

Finis coronat opus.

Fine coronari dicuntur cuncta: vovetur
 Hæc etiam vitæ, FISCE, corona tuæ.

LV.

De eodem, ad eundem, ex eodem.

Finis opus, vulgi jactatur voce, coronat.

O hic, ergo tuas, FISCE, coronet opes.

LVI.

IN FAUSTULUM deformem.

Dum toties speculum versas, jam pænè timebam

Ne sis Narcissus tu tibi; fons speculum.

Sed cum Therfitis circumfers, FAUSTULE, vultum

Secure totos te specularè dies.

LVII.

LVII.

IN ZOLLUM obesum.

Venter, Aqualiculus frustra tibi, ZOLLE vocatur :
A vino hunc debes dicere , non ab aqua,

LVIII.

AD MARINUM.

De Astrologis , multos caelos afferentibus.

Quid mihi cum caelis ? caelum mihi sufficit unum.
Quod reliquum superest , cedo, MARINE, Sophis.

LIX.

IN PONTILIANUM Cornutum.

Rhinoceros, Taurus, Saryrus, Dæmon, Caper, Agn⁹,
Ardua bellaci cornua fronte gerunt.

Tu quoque cum nimium pugnaci cornua fronte
Gestas, istorum, PONTILIANE, quid es?

LX.

AD AMICUM.

De suis Carminibus.

Sæpè refers mea quod, non pauci, carmina carpunt,
Carpunt : nam flores forsitan esse putant.

LXI.

IN DIVITEM.

Dives, Dis.

Cum tot divitias cæca concludis in arcâ :
Dis es ; te Ditem nemo negare potest.

LXII.

AD CELSUM IURISTAM.

Perpetuis totum consumis litibus annum ;
Damnaque multorum, sunt tua, CELSE, lucra,
Fortunam metire tuam : miser haud potes esse.
Esses , si fieret nullus in orbe miser.

LXIII.

Discipulo suo Pœtæ.

In Mortis descriptione mortuo.

Tu meritò dices , Mors ultima linea rerum.

Nam mortis pangens symbola , mortuus es.

N 5

LXIV.

LXIV.

DE PERONE.

Dum in Angliam peregrinaretur, facto Hæretico.
 Cælū non animum mutant, qui trans mare currunt.
 Non credo: Hæreticus, mutat utrumq; PERON.

LXV.

AD MONTIDUM ineptum Pðetastrum.
 Quid facio? quæris? quoties tua metra revolvo.
 Vis dicam verum? MONTIDE? nil facio.

LXVI.

AD DOMINICUM MENIUM.

Tecum Habita.

Mecum habito, dicis; laudo; sed dispice tecum.
 Concivem, Mæni, quid sit habere malum.

LXVII.

DE M. PROTREPTICO Monoculo.

Non patitur geminos cælū, PROTREPTICE, soles.
 Cum cælo quiddam, frons tua, Moris habet.

LXVIII.

*De Medicis.**Spes in Herba.*

Est bene, sit quamvis Medico spes omnis in herba.
 Eliquat innumeras inde, Galenus, opes.

LXIX.

AD PLANCUM.

Cæca Fides.

Facundum juras, juras te, PLANCE, disertum.
 Et me, quod juras, credere nolle; furis.
 Define, jam tandem credo te PLANCE, disertum.
 Credo, sed quid sit, scis puto, cæca Fides.

LXX.

Quis ad AULAM aptus.

Aula Placentinis, non Veronensibus apta est.
 Qui placitura loqui novit, hic Aulicus est.

LXXI.

EX LUCIS ET DIEI Creatione.

*Moralis ad-verso.**Factum*

Factum est Vespere & mane dies unus. Gen. I.

AD CRISPUM.

Præcessit nox, CRISPE, diem; lucemque tenebræ;
Apparere, cupis? disce latere prius,
LXXVII.

De HAYMONE divite Parco.

Ad Justinum Pandarum.

Affectata ignorantia.

Quid sit Sportula parcus HAYMO, nescit;
Nec vult Sportula quid sit, edoceri.
Hoc est, PANDARE, Sportulam negare.
LXXIII.

AD CANDIDUM.

De Olo Nasone ex Græco.

Ollum nasus habet, non Ollus CANDIDE nasum,
Attribui magnis namque, minora solent.
LXXIV.

IN MOMUM.

Omnes condemnas, simul at damnaris ab illis.
Nil tibi, MOME, sapit, Cur? nihil ipse sapit.
LXXV.

AD BALDANUM Hæreticum Apologia.

Pro Cognomine R. P. Ioannis Argenti Soc. IESV.

Olim Visitatoris & Provincialis Polonia.

Argentum, nimium pretioso nomine, dici
Falleris. Argentum dicimus; Aureus est.
LXXVI.

DE AULO.

Sapè mihi narras, Patrum monumenta revolve.
Non damno te, sed quis leget, AULE, tua?
LXXVII.

AD IOANNEM RUBIUM.

Auctor Imperfecti operis.

Auctorem imperfecti operis, malè credimus unum;
Illis, nulla, RUBI, Bibliotheca caret.
LXXVIII.

Ad quendam Magni Nominis Senatorem.

Ex utroque Cæsar.

Gratulor, & quod habes, & quod merearis honores,
Alterutrum rarus: rarus urumque tenet.

LXXXIX.

AD GABIANUM Iuristam.

Mentiris, dicens: Pacem te poscimus omnes.

Cum sit lis hominum, Dos, GABIANE, tua,

LXXX.

Propter quod aliquid tale ipsum magis.

Amphora, Zodiaci cælestibus, indita, signis,

Cur inter medias stat, MARIANE, feras.

An si propter quod tale est aliquid, magis ipsum est:

Est fera, namque homines, efficit illa feros.

LXXXI.

AD PRISCUM,

Parcam uxorem habentem.

Errant in numero Parcarum, PRISCE, Pœtæ:

Accessit conjunx nam tua quarta, tribus.

LXXXII.

AD AMICUM.

De Toræ Græco, mendace.

Ne mirere Toram cum veris falsa remiscet.

Cum linguâ Græcam combibit ille fidem.

LXXXIII.

PROBLEMA DE AURO.

Cur aurum instabili nomen desumpsit ab aura;

Fluxa nimisque fluens, est utriusque fides.

LXXXIV.

IN MACRINUM.

Dum nego te, Macrine, Sophum, mea verba subaudi,

Non nego Aristarchum te; sed Aristotelem.

LXXXV.

IN ATTALUM.

Attale, falsus homo es; talem licet antè negabam,

Attale, falsus homo es; cur? quia multa bibis.

LXXXVI.

DE RUFO AD NORVEGIANUM.

Omnia

Omnia promittens ipse accipit omnia, RUFUS.
Sic stat promissis, NORVEGIANE suis.
LXXXVII.

Cur Principes numero plūrali utuntur?
Cur se pluralis numeri Pronomine Reges
Dicunt? nam non est Rex bonus, unus homo.
LXXXVIII.

AD PISONEM OLLUM DE MYRONE.

Mordax amulorum pax:
Ortum de priscā narras de gente Pisonum;
Romano jactat se Cicerone, MYRON.
Fingit uterque genus; sed fictum rodit uterq̄te;
Pisa MYRON toties, tu Cicer, OLLE voras.
LXXXIX.

AD BLANCUM.

*Secretum contra Medicos rigidiorē dietam
præscribentes.*
Cum Medicus rigidam præscribit, Blance, dietam;
Non epulas renuat participare tuas.
XC.

AD AMICUM.

Bonum ex integrā causā.
Das bona verba bene, quoties quod posco reponis.
Dum quod posco negas, das bona verba, malè.
XCI.

AD BIBONEM.

Hellenismus.
Littera Græca tibi multo se miscuit usui.
Arbitraris idem vivere, quod bibere.
XCII.

Ad rudem vulgò truncum.

Consolatio:
Non ex omni ligno fit Mercurius.
Doctior & Musis, & Phæbo doctior esses.
Si foret ex omni stipite Mercurius.
XCIII.

IN OVENUM.

V'v' sui neminis.

O Venus! impurus quantum tibi debet O Venus?

A cuius tantum nomine, Nomen habet.
Nec miror cur tot fædos lascivit amorès.
Nominis ille sui se probat esse virum.

XCIV.

AD AULUM DE IOANNE BRUNS. *Philautia.*

Nemo placet cunctis; nec cunctis displicet, Aule
Inde placens nulli, BRUNS, placet ipse sibi.

XCV.

AD DIVITEM SUPERBUM.

Rex es, quando tibi Regina pecunia nubit.
Rusticus, hac rursum si vidueris, eris.

XCVI.

AD MEVIUM DECOCTOREM.

Ex necessitate virtus.

Externas nunquam non lustras, MEVIE, terras.

Nempè extat terræ portio nulla tuæ.

Nulla tibi Patriæ reliqua est Possessio, glebæ.

In Cælo saltem quod tuearis habe.

XCVII.

AD QUENDAM

Multa bibentem, & alta sapientem Excusatio.

Colles Bacchus amat, fursum se vitea tollit

Ignosco, quoties ebrius, alta sapis.

XCVIII.

AD PRISCUM de suis carminibus. *Gigantonomachia.*

Pygmæos versus pango, tu, PRISCE, Gigantes;

Multa tuos ferient fulmina, nulla mæos.

XCIX.

AD OLAVUM.

Pro suis carminibus Apologia, ex Græco.

Metra mea incusas nimix brevitatís, OLAVE;

Imò nihil scribetis, tu, breviora facis.

C.

Ad Momum.

Pro iisdem Defensio.

Nil hîc festivum scripsi; nil, dicis, acutum.

In me, Mome, tibi displicet, ergo nihil.

ALBERTI

ALBERTI INES
è Societate Iesu
ACROAMATUM
EPIGRAMMATICORUM
CENTURIA II.

Epigramma I.

AD V. Beatissimam, nehtem.,
Nolim Nestoreo vitam producere filo:
Si tua, Virgo, mihi det sua fila, colus.

II.

DE S. SIMEONE.

Nunc dimittis &c.

Manumisso.

Vidit vt infanti velatum corpore Numen;
Dimissum, dominâ se cupit esse, manu.
Nempè Deum, Simeon, famuli sub imagine cernens.
Conservus Domini noluit esse sui.

III.

DE S. AGATHA V. M.

Vulgò contra incendia Patronâ

Argumentum à majori.

Quæ Paphiæ, potuit domuisse incendia, flammæ
Vulcani rapidos quin domet illa rogos;
Conjuge devictâ, refugus dat terga Maritus.
Vulcanum docuit vincere, victa Venus.

IV.

DE BLANCO ex Scholari milite.

Ex Castris transfugâ.

Declinans aciem, frustra te, BLANCE, Scholarem
Frustra, Grammaticum nuper abisse negas.

V.

JOCUS MARTIALIANUS.

Ex Lib. 10. Epigr.

Pessima vina mihi pretioso fundis in auro,
Scilicet ex auro plumbea vina bibam;

VI. Si-

VI.

Simile.

AD PONTICUM PARCUM.

Ex auro mala vina bibens, mihi pōcla propinā.
PONTICE, nolo merum; pocula malo tua.

VII.

Ad eundem.

Quod facis, fac cito.

Semper agis animam, moreris sed, Pontice, nun-
Mature tandem, Pontice, fac quod agis.

VIII.

DE BLANCO ET CARNERIONE.

Blancus habet rigidos; crispōs, Carnerio; crines:
Scilicet, hic emptos gestat; at ille suos.

IX.

AD FANTINUM Caluūm.

Sacrā tuam, jactas, super est Caluaria frontem.
Cur, FANTINE, suam non capit ergo crucem?

X.

IN RUSPICUM.

Ex castris reducem.

Præripuisti aliis fugiendo, RUSPICE, palmam:
Hinc te victorem nemo redisse neget.

XI.

IN LAGUM Hæreticum; Astrologum.

Perpetuo Cælos, nunquam, LAGE, Tartara lustras:
Vivus nempè illud, mortuus istud æges.

XII.

Infami retegens inscriptum stigmatē corpus;

Te, de signatis millibus, esse refers.

Es fateor, sed quanta tui distantia signi?

T illis frontem; II, tua terga, notat.

XIII.

DE BATIDE VENTROSO, AD ISSUM.

Cur BATIDI tanto tumuerunt illia monte?

Cum Zytho feces forsitan, ISSE, bibit.

XIV.

IN BATTUM.

Falsionem cum mendacio confundentem:

Quod

Quod me sãpè negas, non te nego BATTE, Pòetam,
Quando mentiri & fingere, dicis idem.
XV.

DE BRITONE AD BLANDUM.

Dum centum tibi, mille dum salutes,
Millenis BRITO, poculis propinat;
Millenas tibi, BLANDE, sanitates.
Millenas, BRITO, sustulit salutes.
Ergo si melius cupis valere;
Illius nimias cave salutes.

XVI.

DE BRUTIONE Ignavò.

Litera divitias, quis crederet? abstulit una.
Cum declinat opus BRUTIO, perdit opes.

XVII.

EPITAPHIUM SCELERATO.

Pena Talionis.

Sit tibi terra levis, non possum dicere. Quare!
Hùic dum vixisses, nam grave pondus eras.

XVIII.

EPITAPHIUM Biboni.

Non lacrymis; vino tumulum perfunde, Viator!
Nunc etiam vinum pulvis, & urna fitit.

XIX.

EBRIUS è tumulo.

Integra vita mihi periit consumpta bibendo.
In tumulo quæris quid facio? Sitio.

XX.

Ejusdem ad Socios.

TESTAMENTUM

Si me plena mero Socii concluderit urna.
Parcarum falces nil moror, & morior.

XXI.

Aliud ejusdem.

Qui mihi Pannonicâ fodiet sub vite sepulchrum.
Ille mihi inferias, justaque Justa dabit.

XXII.

AD POMPILIANUM.

○

Do

De suis Carm'nibus.

Sæpè meam fugiunt meditata Poëmata mentem;
Utuntur pedibus, POMPILIANE, suis.
XXII.

DE BRITONE Avaro.

Manum te habere dicerem Magneticam.
Sed ista ferrum, tu, BRITO, nummos trahis,
XXIV.

DE HABANO Calvo.

Ad Crispum ex alieno capillatum.

Cæsariem calvo Medicus promittit HABANO.
Promissos crines, tu quoque CRISPF, foves.
Ergo pares estis; pariter, pariterque comati;
Promissas etenim nutrit uterque comas.
XXV.

IN CHRISTOPH, LINUM.

Non nego te doctum, non te nego, Line, disertum.
Es sanè doctus, LINE, per Antiphrasim.
XXVI.

AD AMICUM.

Cur non edo meos, incusas, sæpè libellos?
Persuadere mihi si cupis; ede tuos.
XXVII

AD IOANNEM RUSPICUM.

Pro iis quæ aliquando propter exprimendum
acumen scabrosè scribi debent.
Defensio ex argumento ad hominem.
Scabrosos toties reprehendis, RUSPICE, versus.
Quin potiùs tales qualis es ipse, proba
XXVIII.

IN MATTULUM sæpiùs illud usurpantem.

Quid mihi cum Phæbo.

Nil tibi cum Phæbo, nil Phæbo, MATTULE tecum.
At quo jure tamen fingere multa soles?
XXIX.

IN BLANCUM Parcum, taciturnum.

Dum peto Blance taces; saltem bona verba dedisses.
Si non das, saltem quod peto, BLANCE, nega.
XXX.

XXX.

IN RUFUM.

Auream, se habere barbam, jactantem.

Aurea barba tibi, caput, est pretiosius auro
 Vis me, RUFÉ, tibi credere? flamma probet.

XXXI.

AD CANDIDUM.

De MIRMILIONE ventroso.

A potiori denominatio.

CANDIDE, pars potior totum denominat. ergò
 Totus MIRMILIO, nil nisi venter erit.

XXXII.

IN ROLANUM.

Limpidorum Politorumque osorem.

Vitas flumina limpidosque fontes,
 Et quidquid speculo sereniore,
 Sudum perspicui vibrat metalli,
 Aut vitrum solido mari superbum.
 Quæ sit causa odii, fugæque tantæ,
 Noscet, qui faciem tuam videbit.

XXXIII.

AD CHRISTOPHORUM CLELIUM.

In eadem materia.

Cernens deformi pictum te, CLELIE, vultu,
 Pictoris vitium rebar, at ecce tuum est.

XXXIV.

AD MOMILIANUM Blesobalbus.

Si non vis blæsus, si non vis balbus haberi,
 Do tibi consilium, MOMILIANE, tace.

XXXV.

In quendam interpretem Pòetam.

Dum toties Græcos, toties dum veris Hetruscosc;
 Vel nemo, vel tu versificator eris

XXXVI.

IN OLLUM AMUSUM.

Quid mihi cum citharis; molles procul este Camænæ
 Non sunt hæc digitis stamina digna meis.
 Dixit; & ad Fabrum se noster contulit OLLUS
 Sunt, sunt, hæc digitis pondera digna suis.

Q 2

XXXVII.

XXXVII.

IN PONTICUM grande caput habentem.
Grande tibi caput est, Sapientia parva, quid istud?
Grandi in vagina, PONTICE. claudis acum.

XXXVIII.

AD BLANDULUM.

Sæpè genus jaetas Romanum, BLANDULE; credo;
Nam Romæ multos, legimus esse, Brutos.

XXXIX.

AD MERCURIANUM.

Beatius est magis dare, quàm accipere.

Accipere est, inquis, miserum; donare beatum;
Adsum, quod dicis MERCURIANE, proba.
Sed cum nil donans, toties tamen accipis ipse:
Ultrò te miserum, MERCURIANE facis.

XL.

AD GALLUM, ineptum Cantorem.

Credo terreri, gallo cantante, Leonem,
Quando tam raucùm vox tua, GALLE, sonat.

XLI.

AD HORBAM inurbanum.

Te turi nimium multis vixisse diebus,
ut reliqui taceant; moribus, HORBA, probas.

XLII.

AD AMICUM.

Chrisonis natalis.

Feliciani natus & Primi die.
Semper diei plenus est CHRISON suæ;
Suoque semper, consonans Horoscopo;
FELICIANUS semper & PRIMUS viget.

XLIII.

AD S. PAULUM, Primum Eremitam

Foliiis Palma vestitum.

Totum te Palmis vestiri, PAULE, necesse est;
Namque tui toto corpore, victor eras.

XLIV.

De eodem.

Victo-

Victori quondam, vestis Palmata, Latino,
Index ingenuæ nobilitatis erat.

Non ego palmatas voveo tibi, PAULE Lacernas,
Victori, emeritam Palma dat, ipsa, togam.

XLV.

AD PROMPTICUM SCIOLUM.

Turpe tibi, SCIOLI, dat vana Scientia nomen,
Plus te scire scio, PROMPTICE, quam sapere.

XLVI.

AD ALANUM.

Tres tantum Furias, quisquis numeravit, ALANE,
Uxor̄is genium nescit ille tuæ.

XLVII.

AD TETRICUM Convitiatorem.

Nova Etymologia.

Quando reus vitii, convitia, TETRICE, iactas
A vitio dictus, convitiator, eris.

XLVIII.

Ad AULUM in TURPILIANUM deformem.

Grammaticis, si Forma, Sophis quæ dicitur, esset,
Non posset dici, TURPILIANUS homo.

Non capis, Aule, fidem? rursus tibi suggero, non est.
Forma cui nulla est, TURPILLANUS, homo.

XLIX.

AD ALANUM, de RAULICO

rudis Medici Patiente.

Bis patiens, & bis æger dicatur, ALANE;

Nam patitur morbum, RAULICUS, & Medicum.

L.

In MIRMILIANUM mendacem de FUSCO.

Omnis homo mendax.

Omnis homo mendax, audivit, Fuscus, & inquit,
O quantum noster MIRMILIANUS, homo est.

LI.

IN OVENUM *Ex ejusdem Ep. 64. l. 2.*

Creditur esse liber vetitus quia, pulcher, OVENE,
Pulchrior inde tuus, creditur esse liber.

O 3

LII.

LII.

IN PONTICUM imberbem.

Ex mento imberbi, Phæbum te, PONTICE, jactas :
At Bacchus potiùs, ne videre, cave.

LIII.

AD PALINUM.

Nosce te ipsum.

Quis te nosse potest melius, PAULINE? Sapisti:
E speculo tantum cognitionis habes.

LIV.

AD CANDIDUM.

CANDIDE venaris lepores, sed prædia perdis.
Actæon canibus sic eris ipse, tuis.

LV.

AD PHILIPPUM DE BESSO.

Legatum novo modo.

Multa dabas Besso, moriens dat nil tibi BESSUS.
Erras: quod non das, nec dabis; hoc tibi dat.

LVI.

AD AUXUM Hæreticum Cytharistam

Una Fides.

Ore manuque canis, caneres tamen aptius, AUXE.
Si se tot fidibus jungeret, *Una Fides.*

LVII.

AD THOMAM RHODIUM.

Ni Salvatellam violento vulnere rumpas:
Vitæ Salvatellæ tela manere nequit.

LVIII.

Ad Amicum.

Municæ Trium Regum die, ejus natali.

Ite leves elegi, festivi currite Plausus,
Quâ meus Empyreas, Melchior, urget opes.
Municam sperate manum, Patrisque favorem;
Indubiamque spei consociate fidem.

Illâ nempe die sublimem attingitis aulam.

Quâ Reges puero, dona dedere Deo.
Baltassar Myrrham, Thus Caspar, Melchior Aurum.
O noster nobis Melchior, ut det idem.

LIX.

LIX.

De eadem die.

Dum sua lactenti Reges dant munera IESU.

Dicitur hæc tenera vix tetigisse manu.

Thus placet, & myrrha; at veſtrū mihi diſplicet au-

Et quaſcunq; mihi penditis, inquit, opes. (rum,

Ah! cape dona Parens; nam quamvis non eget infans

In nos, munifica dividet, illa manu.

LX.

De Pullice & Culice, ex Græco.

AD STANISLAVM NONVM.

Pullicis & Culicis, quædam eſt concordia, NONE.

Ante ſuos morſus hic canit, ille ſalit.

LXI.

AD IOANNEM PERPETUANUM.

Cur divites ordinariè Parci.

Dis, dat divitibus proprio de nomine, nomen.

Dis rarus, Parciſ, PERPETUANE, caret.

LXII.

AD CANDIDUM

Cenſura.

De Troja, ab imperio pictore factâ.

Quid placuit, quæris, quam pinxit Pollio, Troja?

Digna fuit lacrymis, CANDIDE, digna rogo.

LXIII.

AD ROMANUM Tumidum.

Immenſum, Romane tumes tumidumque ſuperbis.

Morbus crede mihi eſt, non medicina tumor.

LXIV.

AD FAUSTULUM Nanum.

Es gruibus minor, at quovis es paſſere major.

Major eſ ipſo te, FAUSTULE, quantus homo eſ?

LXV.

AD RUFINVM, ineptum Grammaticum.

Sæpè caput, RUFINE, dolens, ſermone Latino.

Infanum, quereris te malè ferre caput.

Deſine jam tandem: malè fanis parce querelis,

Ne credam de te, quod tua verba ſonant.

LXVI.

De Surdo & muto, nutibus se alloquentibus.

ISTERON PROTERON.

Surdo aures, oculus; muto dat dextera linguam.
Iste manu loquitur, audit; iste oculis.

LXVII.

DE FUSCO venatore & NOLA nugatore.

Dum lepores, Fuscus, sequitur, dum Nola, lepores,
Ille miser collum fregit; at iste caput.

LXVIII.

AD LYCAMBVM.

Jam, quod naso aliquis suspendi possit adunco,
Credo, dum nasum cerno, LYCAMBE, tuum.

LXIX.

IN PONTICUM capillatum, imberbem,
Calva tibi barba est, hirsutus, PONTICE, vertex,
Promissasque fovet frons caperata comas.
Non ego cunctantis miror dispendia barbæ.
Famineo capiti famina barba quadrat.

LXX.

De eodem.

Rade comas capitis, suspirans, PONTICE, barbam,
In caput expensas, non habet, illa, pilos.

LXXI.

AD COSMICVM.

Ingeniosus homo es: nemo te, COSMICE, dament,
Dum genio indulges, ingeniosus homo es.

LXXII.

AD CLITVM Divitem.

Omnia, pauperibus spondes, post fata daturum.
Te quoties terrent Aecus, atque Charon
Inde preces multæ; inde inopis suffragia vulgi.
Si non deliras. scis, CLITE, quid voveant.

LXXIII.

AD FAUSTUM Archipœtam.

De ejus jocis & salibus.

Crebra jocis misces alieni pocula vini.
Hinc te falsum, illos dicimus esse Sales.

LXXIV.

LXXIV.

AD AULUM Hæreticum

*Astronomica Observatio.**De Catholicorum Quadragesima & Paschate.*

Quam benè Catholicis, concordant Sidera Fastis;
 Nostraque cælitibus consonat, AULE, Fides,
 Cælestes, nobis sacrant jejunia, Pisces,
 Auspicium nostri Paschatis, Agnus erit.

LXXV.

DE ALANO Musico.

Altâ voce canit, quando promittit ALANUS.
 Bassâ quando negat, quando dat, Angelicâ.

LXXVI.

IN NANUM Superbum.

Improportionatus Homo.

Ingentes animos exili corpore claudis.
 Pygmæo mistus diceris esse Gigas.

LXXVII.

Ad ANOMIANUM Philosophum.

Alter Aristoteles, nostro jactaris ab ævo.
 Illius Eurippos, Anomiane, cave.

LXXVIII.

Ad BLONDUM Contentiosum.

Omnia Blonde negas, quidquid nos dicimus esse.
 Dicimus ergò nihil; hoc quoque Blonde, nega.

LXXIX.

In IOANNEM Vernicum.

Qui occiput calvum, Sincipitis crinibus abscondebatur.
 Occipitis calvi, sterilem tibi, vernice, campum,
 Sinciput, & frontis deflua seta tegit.
 Sed quoties vento redeunt agitante capilli,
 Candicat evulsis, occiput absque comis:
 Hinc aliquem, Calvo, Crinitum, adstare putamus;
 Teque unum, toties, credimus, esse duos.
 Vernice, vis tandem simplex, unusque videri.
 Compar occipiti sinciput esse jube.

LXXX.

In eundem.

O 5

Fronte

Fronte capillata à tergo est occasio calva.

Illius vinum, vernice, symbolon, es.

LXXXI.

Ad LUCIUM Andrum.

De Lutheranis eorumque fide.

Extenuant, variant, tendunt, tenfamque remittunt.

Explorant toties: aure, manuque Fidem.

Non ego, Lutheri pullos, non dico fideles.

Appropriatè illis dicitur, Andre, Fides.

LXXXII.

In FAUSTINUM.

Barba tibi cana est, nigri, Faustine, capilli;

Hinc & barba senex est, juvenile caput.

LXXXIII.

In PAETUM.

Magnum te jactas, magnus vis, Paète, vocari.

Es fateor magnus, scilicet, Ardelio.

LXXXIV.

In grande caput habentem.

Sæpè Jovem, mirâre, suo genuisse cerebro

Pallada; & afflictum parturisse caput.

Cum tibi tam prægnans caput est, vastumq; cerebrū.

Hinc credo nasci bina Minerva potest.

LXXXV.

DE AULO ad Corbinianum.

Quo Græci casu caruerunt, non caret, Aulus.

Nempe Dativo Aulus, Corbiniane caret.

LXXXVI.

De RUFINO.

E bello rediens Rufinus, fallimur; inquit,

Heu! bellum, belli nil nisi, nomen habet.

LXXXVII.

Ad HIERONYMUM Landiunum.

De amico calculi dolore sublato.

Frustra conquereris, caro viduatus amico:

Durior ipse sibi, quàm Rhadamantus erat.

Illius infeream commovit Calculus urnam,

Hèu! quamvis fuerat candidus, ater erat.

LXXXVIII.

LXXXVIII.

In BELLIDUM Póetam.

Vina tibi faciunt fæcundam, Bellide, venam.

Ebrius inde, minus sobria metra facis.

LXXXIX.

Ad TUSCUM Cachinnatorem.

Quarto modo proprium.

Est ridere hominis proprium; at proprium est quoq;

Ut sacra Iessei pagina vatis ait. (stulti;

Tu nimium ridens primum te, Tusce, fateris;

At ne posterius te fateare, cave.

XC.

Ad BELANDUM, de Marino.

Frustra indignaris stulto, Belande, Marino.

Non esses doctus, ni foret ille rudis.

XCI.

De quodam.

Qui sibi Surii agnomen frustra arrogabat.

AD BERTRANDVM.

Una tibi pulchrum corrumpit littera nomen.

Nam qui se Surium nominat, est Spurius.

XCII.

Censura Polonis Musici.

Ad Luc. Andrum.

Egregius totâ celebratur Musicus urbe,

Cur inquis, Polio, displicet, Andre, mihi?

Nempè suam fædat verbis mædacibus artem,

Dum toties menti dissonat, ipse suæ.

XCIII.

APOLOGIA pro CLEPTICO claudo.

Frustra te claudum, nostri scripsere Póetæ:

Falluntur, non es, Cleptice, quando sedes.

XCIV.

De ANACE & CLITONE.

Et genus & formam, Regina pecunia donat.

Hinc formosus Anax, hinc Clito nobilis est.

XCV.

De ANEMONE.

Bellus

Bellus Arithmeticus, bellus divisor, Anemo.
 Nam linoquit toties in Quotiente, nihil.
 XCVI.

De RUFo epulone.

Sæpè mihi Rufus sapientia fercula laudat :
 Sæpè, mihi, sapiens cæna paratur, ait.
 O Caput insipiens, sapidæ mala bellua Mensæ,
 Plus sapiunt, quam tu, fercula, Rufe, tua.

XCVII.

Ad VICTOREM AULUM, ignavum.
 Tam bene victoris generoso nomine gaudes,
 Quam bene palma tibi dicitur AULE, manus.

XCVIII.

Ad FRANCISCUM RINALDUM.

Hominem beneficentissimum.

Tres tantummodò Gratias recenset
 Mendacissimus ille, fictor ille.
 Dignus carmine, quod canit fileri,
 Irascor quoties, RINALDE, verso,
 Vestræ munera liberalitatis :
 Ac illum Furiis sacro trecentis.
 Tres tantummodo Gratias recenset ;
 Cum centum tibi gratias litare,
 Et centum meritas referre grates,
 Nostræ carmina debeant Gamæ.

XCIX.

Ad MOMUM.

Pro suis Epigrammatis.

Non sunt, crude, mei, quos carpis Mome libelli.
 Non mihi, Lectori, parce proinde meo.

C.

Ad PRISCUM PÔÉTAM inopem.
 Pauper es, heu paucos ditarunt, Prisce, Pôétas.
 Nam pedibus constant carmina, non manibus.

ALBERTI INES

è Societate Iesu

ACROAMATUM EPIGRAMMATICORUM CENTURIA III.

Epigramma I.

NOBILES MUSICI.

*Ad Brunonem Mennium Musicum sub tempus
interregni.*

Quos modò Cantores numerat tua Musica Menni?

Qui modò voce, manuq; canut?

Quod si nec vatum solido acret omine votum.

Hoc primum voveo, sis Cafi

1. Fami Re. *id est*, Fac me Regem.
2. Cafimire Mi re, *id est*, Cafimire meus Rex,
seu, Mihi Rex.

II.

Ad JUSTINIANUM NARNICUM.

Libri cujusdam Censura.

Qui laudat cunctos, qui damnat, Narnice, nullum,
Non est hic liber, Justiniane liber.

III.

In ROMULUM FRATRICIDAM.

Non ego te miror mores haulisse lupinos;
Si lupa fit nutrix, cti lupa mater erat.
Nam si Matrissant nati, natæque Patrissant;
Nutrix & Mater te facit esse, lupum,

IV.

IV.

De Medicis.

Ex Græco.

Hoc faciunt Medici, quod fecerat ille Poëta.
Qui gemmas ait, è stercore colligimus.

V.

Ad AMICUM POETAM ANTHITETHON.

Tristia, læte, canens, tristes solaris amicos,
Nam bene qui cantat tristia, læta facit.

VI.

De VOLANO cæco.

Pulvis & umbra fumus.

Orbatus gemino tenebrôsæ Castore frontis,
An non tu merito dixeris; umbra fumus?

VII.

Ad MENNIUM.

Zelosum Ecclesiasten.

O quam te Sanctum possumus dicere, MENNI?
Si foret ars eadem dicere, quæ facere.

VIII.

Ad PONTICUM POETAM.

Te quoties viso, recitas mihi carmina mille,
Carmina culta quidem, Pontice, multa tamen.
Sic pedibus lassis oculi, lassantur & aures,
Ad te, da veniam, Pontice, non veniam.

IX.

De DRANCE.

AD AULUM.

Præsentis Drances ignorat temporis usum;
Do nunquam dicit, semper at, Aule, dabo,

X.

Ad CONDILUM.

Pota tibi toties me dicati vina Liæi;
Pota, Epidauris, unda recocta, focis.
Nec tamen usque vales: valeas ut Condile tandem
Sola tibi restat lympha bibenda stygis.

XI.

Ad NERVINIANUM.

Sæpe

Sæpe mihi, clauso, veniunt Epigrammata, libro:
Nempè minus scribi, Nerviniane, timent.

XII.

Ad AULUM imberbem.

De Podio calvo, ex alieno capillato.

Calvitium capitis, paupertatemque comarum,
Emptis dissimulat, Podius, Aule, comis
O si tanta tui fierent compendia menti,
Quæis tua non hircis æmula barba foret?

XIII.

IN BRENNUM.

Iactabundum Poëtam.

Te vatem jactas, & nos te credimus esse.
Quod vates faciunt, tu quoque Brenne, furis.

XIV.

Ad VOLANVM Pertinacem.

Cum tibi tam durum caput est, durumq; cerebrum,
Sæpè negas Homines Deucalione satos.
Sæpè ais, è saxis homines non esse creatos:
Ah! saltem capiti crede, Volane, tuo.

XV.

IN RUFUM.

Et caput, & mentum flavo tibi non caret auro.
Auro sola tibi, RUFÈ, crumena caret.

XVI.

DE PLANCO.

Cæteris paribus.

Non est laus magni capitis, quodd diceris esse:
Effet, PLANCE, forent cætera si paria.

XVII.

Ad PRISCUM MACRONIANUM, CLAUDUM.

Non te Pentametrum non possum dicere, quare?

Curris inæquali, Macroniane, pede
Hinc & succiduo cæsuras calce frequentas,
Hinc labat in plano destua planta solo.

Hæc dum canto, furis; pedibusque irasceris ipsis.
Et toties vetulas, consulis, ac medicos.

Non

Non opus est medico, Licetorem consule Priscæ,
Alterutrum tendat, vel secet ille pedem.

XVIII.

Ad BELANDUM edentulum.

Commiseratio.

Rodis in offensam, conductis dentibus, offam,
Ah! saltem pretio parce, BELANDE; tuo.

XIX.

Ad AMICUM.

Immature fato moriturum.

CONSOLATIO.

Non est cur meruas, juvenilis, spicula mortis:
Si quod fata negant, dent tua facta, tibi.
Nec matura minus lachrymas tibi concitet ætas:
Ille diu vixit, qui bene vixit; abi.

XX.

Ad SERUM convivam.

Excusatio.

Sera Palatinis conjungis, prædia, cænis;
Hinc malo canas, prædia nolo tua.

XXI.

Ad Pœtam.

Non jacet in molli veneranda scientia lecto,
Tu tamen in lecto carmina mille facis.
Hinc tibi nocturnæ veniunt ad carmina Lunæ;
Et pro fulgenti pallida Fratre soror.
Sic pro sublimi Parnasso lectus habetur,
Pro Phæbo Morphæus, pro ratione sopor.

XXII.

Ad CLITUM obtrectatorem.

Me simis, CLITE, versibus lacessis,
Nasutum, CLITE, non fapis Pœtam:

XXIII.

IN VARRUM BIBONEM.

Erectio.

Dum tam multa bibis, vacuas dum pocula mille,
Credo Horoscopus est Amphora, Varre, tibi.

XXIV.

XXIV.

Ad BLANCUM de BADENIS.

Nil mihi cum Thermis, thermas mihi Blance cami-
Badenasque mihi quælibet unda facit. (nus.

XXV.

In TEUTRICUM.

Teutrice stultus homo es; non possum dicere quare.
Hoc tantum possum dicere, stultus homo es.

XXVI.

Ad ANEMONEM de BÆTICO.

Multarum sectarum homo.

Calvini toties, toties documenta Lutheri
Approbat & Zvvinglus, quidquid & Hussus ait.
Nunc quod Sacrilegi calamus blasphematur Arii.
Nunc quod Picardus, Mennaque dogma tenet.
Quovis mense Fides dubio mutatur, Anemo.
Vis dicam quid sit Bæticus, est Fidicen.

XXVII.

Ad CLITUM.

Fides sine bonis operibus, mortua.

Me miserū! quamvis credas; mihi sed, Clite, nil das.
Crede mihi non est hæc, Clite, viva Fides.

XXVIII.

Ad PLANCUM AMUSUM.

Nil tibi Plance sapit, non culti pagina Flacci,
Non sapit Arpinas, non sapit ipse Maro.
Carmina non sapiunt, nec quisquam è Mille Pœtis.
Sola tibi sapiunt fercula, Plance; Sapis.

XXIX.

Ad CALVUM.

Non tibi sit probro glabræ Calvaria frontis,
Hoc vereâre; glabrum, ne sit & ingenium.

XXX.

Ad JULIUM CORNERIUM.

Pœtam.

Vino Hyppocrenem, Cyrrhæaque flumina supple.
Jam scio carmina me cur meliora facis.

P

XXXI.

XXXI.

De AMORE & FURORE.

Perpetuo amentes, miseri torquentur amantes;
 Et nihil à nimio distat Amore, Furor.
 Orbis uterque oculis, proprio se funerat ignis,
 Admotasque sibi sentit uterque faces.
 Aptet utrique oculos, cæcosque gubernet:
 Sic oculus Amor, sic Furor, Argus erit.

XXXII.

Ad COSMICUM.

De Batto bibone.

Vitibus assuetus, vitium quoque Battus, abundat.
 Sic pota vites, Cosmice, dant vitia.

XXXIII.

Ad BENEDICTUM Pulchrum.

nomine non re.

Infamas proprio Sacrum cognomine nomen,
 Et Bene-te-dictum plurima turba negat.
 Nam tibi distorto proclivis nasus ab ore,
 Infamemque striat devia ruga cutem.
 Tantum te is poterit Benedictum dicere Pulchrum,
 Cui natura oculos abstulit atque caput.

XXXIV.

Ad HORNUM.

De Spectabili & Venerabili Attalo.

Est Spectabilis & Venerabilis, Attalus, Horne.
 Hinc duplicis tituli, duplici bile tumet.

XXXV.

Ad PœÉTAM.

Turpium carminum scriptorem.

Fæda tibi exussit Vulcanus carmina: luce,
 Scilicet haud alia digna fuere magis.
 O si cum domino flammâ correptus eadem
 Arsisset! poterat faustior esse liber.

XXXVI.

Secretum Politicum.

Quisquis honoratos sceptri mercaris Amores.
 Ne timeare, times; ne caveare, cave.

XXXVII

XXXVII.

ALIUD, STRATEGICUM.

Si tibi sunt animo prætiosi Martis Honores,
Ne fugias, fugias, nevé fugère, fuge.

XXXVIII.

Ad BASSULUM.

Mirabar dici dentatam, Bassule, linguam
Jammodò non miror; cur? tua lingua facit.

XXXIX.

Idem ad AMICUM.

De OLLO edentulo.

Mordacem, evulsis, linguam, pro dentibus, Ollum
Dicis habere: fidem do tibi: jam didici.

XL.

Ad MARCUM MAXIMILANUM.

HOMINEM MUNIFICENTISSIMUM.

Quam bene cognati mensuram nominis imples,
Dum crebrum munus, dat tua, Marce, manus.
Sic quod pendis habes; & quod largiris amico;
Ipse tuâ retines, Maximilane, manu.

XLI.

In quendam ITALUM obstinatum.

Immeritò testæ, capiti das, Itale, nomen.
Non est Testa tuum, sed mala Petra, caput.

XLII.

Caput Bonæ Spei.

In Tarandam.

Quicquid beatum, quicquid æquatum Diis
Nafonianæ pollicentur fabulæ
Sublime quicquid, splendidumque ditior
Fortuna spondet; purpuram, fasces, mitras,
Et quicquid olim garrulæ vovent anus;
Taranda noster sperat: ac immanibus
Lassata votis Numina, in præces vocans,
Nulli Tarandam non parem jactat spei.

Frustra Charybdes navigemus Indicas,
Et Mexicani brevia Promontorii.
Præbet Taranda, sat *Bona spei* caput.

XLIII.

De ROMULIANO NASUTO.

Ortum te dicet prisca de gente Nasonum,
Qui cernet nasum, Romuliane, tuum.

XLIV.

De ORTULO indocto.

Ad Amicum.

Credo, quod nullus foliis tot stipes abundet,
In foliis scriptis, quod sua cista libris.
Est tamen, est stipes, truncus tamen, Ortulus audit.
Est truncus, foliis non tamen ille caret.

XLV.

Ad quendam.

Promissis liberalem, non datis.

Das mihi promissis, promissa ingentia Metris,
Parva mea est, fateor, gratia, nulla tua.

XLVI.

De JUSTINIANO Posthumo.

Immaturè mortuo.

Nestoreo dignus senio; Piliique senectâ:
Ante tuam raperis, Justiniane, diem.
Viderant, & motâ justissimus Æacus urnâ
Jussit subtractos, reddere Fata dies:
Sic tibi nent rursus redeuntia stamina Parca,
Sic tua, Posthume, post funera, vivis adhuc.

XLVII.

Ad IGNATIUM Valentem.

Dum toties medicos, roties dum pharmaca poscis;
Nonne per antiphrasin diceris, esse Valens.

XLVIII.

Ad eundem.

Nomine nescio quo possim te dicere: quare?
Decumbis toties æger, anonymus es.

XLIX.

XLIX.

JACOBI baculus, Instrumentum Mathematicum.

De non Mathematico Olli Domino.

Jacobi baculo toties dum vapulat, Ollus,
Non est mensuræ nescius, ipse suæ.

L.

Ad DOMINICUM Candidum.

Auctorem *Imperfecti operis*, si Candide, laudas;
Non potero laudes, non meruisse tuas.

LII.

De quodam malæ uxoris marito.

Nubendo, infaustum traxisti à nubibus omen:
Indè tibi toties grandinat, indè tonat.

LII

In MOMUM.

Dente Lycambeo rodens mea scripta; poliri
Aspera quod soleat pagina, dente, sciat.
Sic frustra es lacerans aliena volumina, Mome;
Dentibus hæc fient lucidiora tuis.

LIII.

In ALDUM Musicum Maledicum.

Voce canis, mordesque simul; sic duplici sensu,
Verbum unum de te dicitur, Alde, canis.

LIV.

Ad quandam.

Plus nimio crassam, nutris pinguemque Minervam;
Hinc es mentis inops, ingeniique macer.

LV.

De BAUCIDE Caufidico,

Orator dici mavult quàm Baucis, Arator.

Annui proventus plus sra lingua facit.

LVI.

De PARDULO Critico.

Nullus non Criticus, tibi Pardule, volvitur Annus.

Supremam tandem, Pardule, solve Crisim.

LVII.

Ad JOANNEM Bravum.

Multa tibi densas constipant horrea fruges:
 Quis te Frugi hominem, Brave, negare potest.

LVIII.

De discordiis Maritalibus.

Cur tam crebra movent discordes bella mariti?
 In cælo Marti, nempe propinqua Venus.

LIX.

Ad LINUM bibonem.

Vita tibi fit longa cupis, Line, pocula vita.
 Si bibere est animus plurima; pauca bibe.

LX.

De NOMILIANO.

Omnes peregrinamur à Domino, & Homo
 Viator.

Dum toties Gallos, Romanos visit & Anglos.
 Et quidquid Ligeris, Rhenus, & Alba lavat.
 Nemo peregrinus dicetur, nemo Viator
 Verius: hinc tantum est, Nomilianus, homo.

LXI.

In LÆTUM Hæreticum.

Lætum te dici scis quæ sit, Læte, figura.
 Nam quod te monstrum tristius, Orcus habet?

LXII.

Ad FUSCUM.

Novum Magni capitis vocabulum.
 Quod gravat ingenti depressum pondere collum
 Non est, Fusce, caput, sed Capitolium.

LXIII.

Ad CLITUM barbarum imberbem.
 Unus apex obstat barbatus ne, Clite, fias.
 Nam pro barbato jam male barbarus es.

LXIV.

Ad LONGINIANUM.

Apologia pro pinguibus.

Laudatur pinguis vitulus, laudatur & anser.
 Solus homo placeat, Longiniane, macer?

LXV.

Blandus animum

Amoribus

Amoris de

Hæc illam

L

In LÆ

Omnia permit

Promissu

tibi, vis, crea

Ad B

hijorum comites,

Non tu Blande Co

Ad PO

Perpetuum fronte

Non tu fronte

In JURISPE

Omnia decoxi, Le

Vix modico cæ

Sæpè fœcos visit, fu

Post Decoctorem

Ad HA

Nutibus alloquitur

In manibus ling

De SARP

Sæpè salutarum, o

Videam quis fi

In LA

Impia, Lictores pro

Nullus non aliam

LXV.

Ad ARANUM.

De Marino Adulatore.

Blandus adulator, subtilis palpo, Marinus,
 Auribus assiduos nectit, Arane, dolos.
 Auribus ille lupum tenuisset, & auribus Hydram.
 Hinc illum meritò dicimus, *aurificem*.

LXVI.

In LÆLAPUM.

Omnia promittentem, præstantem nihil.

Promittis toties, nunquam promissa daturus.
 Ut tibi, vis, credam? pollicèare nihil.

LXVII.

Ad BLANDUM.

Majorum comites, Comites si dicimus esse
 Non tu Blande Comes diceris, & tamen es.

LXVIII.

Ad PONTICUM Calvum.

Perpetuam frontem de plumi vertice præfers.
 Non tu fronte cares, Pontice, sed capite.

LXIX.

In JURISPERITUM DECOCTOREM.

Omnia decoxit, Legum Jurisque peritus.
 Vix modico cœterum jure, legumen habet.
 Sæpè focos visit, fumantes sæpè culinas.
 Post Decoctorem fors cupit esse cocus.

LXX.

Ad HAUNUM de Nortmaniano.

Nutibus alloquitur, respondet Nutibus, Haune
 In manibus linguam, Nortmanianus, habet.

LXXI.

De SARPEDONE ad Amicum.

Sæpè salutatum, dites accedit amicos.
 Vis dicam quis sit Sarpedon? est medicus.

LXXII.

In LASCIVOS Pœtas.

Impia, Lascivos protrudunt, sæcula, vates.
 Nullus non aliam Daphnidâ, Phæbus amat.

Heu pro Virginibus, pellex est Thracia, Musis.
 Bacchus agit Phæbum, Calliopenque Venus,
 Casta iuvant Musas, castis date casta Pœtæ:
 Reddite Castaliis nomen & omen aquis.

LXXIII.

Ad BAUCUM Superbum.

Bauce tuam mentem, sublimem dicere montem;
 Debeo. Cur? Socios despicias inde tuos.

LXXIV.

Ad CAROL. Granum.

A nobis missam, contemnis, Grane, salutem.
 Non tibi, Grane, placet ficca, sed uda salus.

LXXV.

De BATTO Grassatore.

Batte diu stertis, post lassæ insomnia noctis.
 Non es tu nostras, Batte, sed Antipoda.

LXXVI.

Ad AMBROSIUM Angelum.

Vir sui nominis.

Et si nescirem, isto te cognomine dici,
 Illud spontè tibi, pagina nostra daret.
 Exprimis Angelico Sacrum cognomen in ore:
 Angelus à nobis diceris, Angelus es.

LXXVII.

De DIVITE Parco.

Est pluralis amans, numeri, est Ofor specialis,
 Cogere nam scit opes, sed dare nescit opem.

LXXVIII.

In PLANCUM Calvinistam.

Qui Catholicam uxorem, Hæreticam fecit.

Illò crude tuam duxisti, Plance, maritam,
 Orpheus Eurydicen, duxerat unde suam.
 Trahit utramque Fides. Fidicen, sed pessimus ipse es.
 Namque tua; infernum duxit ad usque fides.

LXXIX.

De PRINO.

Promissi Prino crines; promissaque barba
 Ergo forsan adhuc; Prinus; utroque caret.

LXXX.

LXXX.

Ad PONTICUM.

De Bulbone decoctore.

Unâ Cambletes uxorem nocte voravit.

Non credit, sed idem, Pontice, Bulbo, facit.

LXXXI.

De GITONE.

Inepto Latinitatis depravatore.

Quando fame premeris, famosum te, Gito, dicis.

Infamis meritò diceris ergo Satur.

LXXXII.

In BAUCUM.

Bauce sapis, dum te modicum sapere ipse fateris.

Sic jam scis aliquid, Bauce, sciendo nihil.

LXXXIII.

De MILONE edentulo.

Ad LYCAM Dentatum.

Nunquam dolorem dentium patitur Milo.

Huic te vovebo, si placet, Sorti, Lyca.

LXXXIV.

Ad RUFINUM de Gazone.

Dum peto, Gazo tacet; poterit Rufine, negare.

Hoc quoque non parvi muneris instar, erit.

Nam cum sollicitè toties sua dona reposcit;

Totum pænè domi, quod negat ille, habeo.

LXXXV.

De THOMA MORO.

Jaeturam veterum faciens, Britania, Morum

Debuit infontem contumulare Morum.

LXXXVI.

In FESTUM. Occiput calvum habentem.

JANUS BIFRONS.

Quis te non possit Bifrontem dicere Janum?

A tergo frons est altera. Feste, tibi.

P 5

LXXXVII.

LXXXVII.

Ad MACROBIANUM Satyricum
TAURUS PHALARIDIS.Indignaris, odis, succenses, corripis, urges.
Te voveo libris, Macrobiane, tuis.

LXXXVIII.

Ad BRITONEM.

Non incedere, sed cupis volare.
Da te, præcipitem, Brito, volabis.

LXXXIX.

Ad MARCUM Antipam.

Marchionis Columnæ clientem.

Non tibi, Marce, domo timor est habitare labanti;
Quando tuam fulcit viva Columna domum.

XC.

Ad PRISCUM. De suis Carminibus.

Nobilitas nostros dum carpis, Prisce, corymbos.
Denteque rosa tuo, sunt mea metra, rosa.

XCI.

Ad PONTICUM Calvium.

Augustæ es frontis: nec justè diceris effrons.
Quantumcunque tibi, Pontice, frons, caput est.

XCII.

Ad V. BEATISSIMAM.

Si mihi Virgo faves, si vatis vota secundas.
Gratia non faveat de tribus ulla mihi.

XCIII.

De OLLO Mendace.

Non nos Hæretici, quoties discredimus Ollo.
Catholicam potius non habet ille fidem.

XCIV.

Ad ROBERTUM BAVILLUM.

Rara placent passim, laudantur rara, Bavilli,
Cur tua laudatur, barba placetque minus?

XCV. Ad

XCIV.

Ad ARANUM.

De MYRONE Milite.

DUM fugit ex acie, frustra culpatur, Arane.
Parthorum pugnat more, modoque Myron.

XCVI.

Ad LAUDATOREM.

Non volo te totum, quis nobis diceris, ac es.
Sapè es laudator, sis aliquando, dator.

XCVII.

Ad CANDIDUM Lectorem.

Pro suis Carminibus.

Sunt innocentes, & verecundi Sales.
Ne Lector illis, Persicum misce piper.

XCVIII.

De iisdem Exomologesis,

Ad ATTALUM.

Nescio quos pupugi, pupugi tamen, Attale quosdam
Indignante animo, qui leget ista, sciam.

XCIX.

De CRITICIS.

Tam Criticos multos, quam paucos sæcula, Justos
Nostra ferunt. Justus, Lipsius, unus erat.

C.

Ad MOMUM.

Scripssisse me nil singulare jactitas.
Singula lege, & erunt, Mome, singularia.

ALBERTI INES
 è *Societate Jesu*
 A C R O M A T U M
 EPIGRAMMATICORUM
 CENTURIA IV.

CLASSIS PRIMA.

Dei Matri Virgini Inauكتورata.

MARIA VIRGO BEATISSIMA,
 DEI MATER, & NOSTRA.

Axioma Philosophicum.

Quæ sunt eadem uni tertio, sunt eadem
 inter se.

Argumentum ad Hominem DEUM.

Epigramma I.

Mater Virgo mea est : Deus, inquit, & est mea
 Mater

Ergo Deus, posthâc tu mihi frater eris.

Frater ero, dixit: dictis subdo; ergo necesse est,

Ut sim Numen ego, vel Deus ut sit Homo.

Risit & ætheretum depromens verba per axem,

Matre hâc ne caream, sim Deus, inquit, Homo.

II.

In BEATISSIMAM, pârulum JESUM lactantem.

Ubere Virgo foves, qui mundi dicitur *Uber*.

Ergo nostri post uberis *uber* eris.

III. VIR-

III.

VIRGO BEATISSIMA ROSA & LILIUM.

Iuncta Rosis quoties nituerunt Lilia, Virgo;

Orta meo, toties lis pia, corde, fuit.

Lilia Virginei poscebant Stemmata cordis.

Et Rosa purpurei Stemma pudoris erat.

Si te dico Rosam; candentia Lilia pallent:

Lilia si dico te, erubuere, Rosæ.

Ut tamen hæ rubeant, niteantque animosius illa;

Te dicam Castis, Lilia mista, Rosis.

IV.

Ad VIRGINEM Circumdantem Virum.

Meliora sunt Ubera tua Vino, &c.

Ubera tua Botri, &c.

Est tibi LAC VINUM, tua sunt, BOTRUS, UBERA,

Virgo;

Cur? non infans, sed VIR tibi Sponsus erat,

Absque Macula Originali Conceptæ VIRGINI

DEI MATRI.

Ob Compressum Draconem.

INSCRIPTIO PRIMA.

Hæc itur ad astra.

V.

Cum Sacra Tartareo vestigia, Virgo, Draconi

Imprimit, & Domino Tartara calce domat.

Ite quibus patrium mens est invadere cælum,

Quæ vocat, innocuo, semita trita, pede.

Ite per obstantis fatalia membra Draconis;

Ite per oppressæ, terga, coputque, stygis.

Quæ vos Virgineæ ducunt vestigia plantæ

Hæc hæc, mortales ITVR ad ASTRA Viâ.

INSCRIPTIO SECUNDA.

Contemptu vincitur Hostis.

VI.

Cur tua, Virgo, ferum, conculcat planta Draconem?

Cur premit infereæ turpia membra Stygis?

Scilicet innocuis devincere Tartara dextris

Dedignata, tui pondere calce premis.

Quis-

O qui fide rei vellus suspirat ad AGNI,
 AGNI, cœlestes, qui pede puiffat agros.
 Ecce venenatum compreflit Virgo Draconem,
 Cœlestes avidi diripiamus opes.

INSCRIPTIO SEXTA.

Quidquid calcaverit, id Rosa fiat.

X.

Quod tumido veteres tangebant calce Dynastiæ,
 Debuit in teneras degenerasse Rosas.
 At cùm Tartareum conculcas, Virgo, Draconem,
 Cur non in teneram, transit & ille, Rosam?
 Cur, fera Cerberei spirans aconita profundi,
 Contritum stygio suscitât igne caput?
 Si foret ingenuæ tibi quidquam Tartare frontis,
 Fecisset credo, te pudor ipse Rosam.

INSCRIPTIO SEPTIMA.

Concluso, serpens vigil accubat, Horto.

XI.

Hic ubi de viridi pendentia poma Smaragdo,
 Auro dispunctas explicuere comas,
 Dicitur Hesperidum, pretiosis stratus in Hortis,
 Pervigil in somni luce cubare Draco.
 Tu quoque Conclusus, mea Virgo, diceris Hortus,
 Quem fovet ambrosiis, aura polusque favis.
 Hinc tibi Cerbereum resupinâ mole Draconem
 Adsternunt, tituli conscia fata tui.

HORTUS CONCLUSUS

M A R I A.

DEI MATER, & VIRGO.

Vernis floridorum Epigrammatum
 Plausibus confitus.

Hortus Conclusus Soror mea Sponsa.

XII.

Hic ubi Nazareas vivax lavat unda plateas;
 Virgineoque avidam, rore, maritat humum.

Hortus

Hortus erat, teneris diffusus in aëra ramis,
 Quem Deus innocua clauserat ipse fera.
 Illum vernanti cingebat mista Cupresso
 Cedrus, & umbriferis Palma beata comis.
 Frondea cum Platanis stipabant mœnia vites;
 Et consanguineis Balsama mista Rosis.
 Cinnama odoratas nectebant floribus umbras;
 Velabatque humiles, mitis Oliva, botros.
 Hortus erat *Virgo*: *Virgo* pulcherrimus hortus,
 Virgo Cedrus erat, cum Platanoque Rosa.
 Nunc illam, canæ, velabat ramus, Olivæ,
 Nunc fuit in foliis tecta, Cupresse, tuis.
 Nunc Terebinthus erat, passis spatiosa capillis,
 Nunc decussatis frondea Palma comis,
 Sed si forte fidem dubio discrimine libras.
 En patet, en titulis accinit ipsa suis.

Quasi Cedrus exaltata sum in Libano.

Eccl. 24.

Plausus I.

XIII.

Si bona Sollicitus conscripsit carmina vates;
 Digna perennanti dicimus esse Cedro.
 Ite procul Cedri, Cedro si digna locus
 Metra ferar: Virgo, tu mihi Cedrus eris.

Plausus II.

XIV.

Nulla Cedrum caries corrumpit; nulla Marianæ
 Labes; hinc Cedrus jure vocanda fuit.

Plausus III.

XV.

Inscripta Cedro (fama si verax canit)
 Æternitatem pollicentur carmina.
 Valete Cedri; Cedrus est, Virgo, mihi.
 Securus illi metra commendo mea.

Plau-

Plausus IV.

XVI.

Digna legi, Cedris inscribi verba iubentur.
Verbum Christus erat, Libana, Virgo, Cedrus.

Quasi Cypressus in monte Sion. Eccl. 24.

Plausus V.

XVII.

Quisquis funereos Cyparissum vertit ad usus.

Dignus erat taxo squalidiorē tegi.

Cum Cyparissus erit devexi, Virgo, Sionis

Victorum potior dos, Cyparissus erit.

Vel si letales ferri dignaris ad urnas,

O moriar! Virgo. sic quoque victor ero.

Plausus VI.

Ex occasione temporis Quadragesimalis, in quod tunc festivitas ab Angelo Salutata Virginis inciderat.

XVIII.

Cum tibi pullati solvuntur, Christe, dolores,

Cupressum genitrix se canit esse tua.

Ergo Sepulchrali postquam conderis in urna;

Ne Cupressum aliam postcito, Mater erit.

Plausus VII.

XIX.

Ite Croci, Violæ, Myrti, Laurive, Rosæve,

Quorum non avidus nemo Poëta fuit.

Hanc mihi Cupressum morituro apponite, vates.

Nam benè nemo potest, hac sine fronde mori.

Quasi Palma exaltata sum in Cades. Eccl. 24.

Plausus VIII.

XX.

Hic ubi sub viridi fulgent Palmeta sereno;

Palma verecundis repit ad astra comis.

Virgo, Palma fuit, viridi prælustris obryzo.

Quam vestit refluis Sylva beata comis.

O! si nunc etiam victorum Palma, coronas

Nescit, vel nunquam vel modò victor ero.

Q

Plau-

Plautus IX.

XXI.

Cum tibi constanti faveat victoria passu,
 Et semper victrix vincere Virgo soles.
 Quidni Palma tibi speciosum nomen inumbret?
 Nixa triumphali Palma sub astra tholo.
 Nulla capax necti poterat tibi, Virgo, corona
 Ni fertum ipsa tibi, totaque Palma fores.
Quasi Plantatio Rosa in Hierycho. Eccl. 24.

Plautus X.

Philosophi de Rosa Votum.

XXII.

Cum te Virgo Rosam Tyrli comitantur odores;
 O! mea, sim totus tum, Rosa, nasus ego!
 Mox tibi purpurei tinxerunt ora colores;
 O! mea, sim totus tum, Rosa, lumen ego!
 Ast ubi te sacri *Sertum* junxere Favores;
 O mea! sim totus tuhc ego, *Virgo*, caput?
 Cinge caput Virgo, libertatemque comarum
 Virgineæ, tandem stringito lege, Rosæ.
 Cinge meum, mea Virgo caput, *caput* est mihi Chri-
 Non poteris non hoc cingere velle caput. (stus,

Plautus XI.

XXIII.

An non ergo Rosam merito te, Virgo, canemus,
 Cui facer innocuas stat pudor ante genas?

Plautus XII.

XXIV.

An non jure Rosam, mea te Regina, vocemus?
 Cui Nati, melior purpura, Sanguis erat.

Quasi Oliva speciosa in Campis. Eccl. 24.

Plautus XIII.

XXV.

Ignem maritatum, tandem credemus Olivam,
 In Bizantino fatificasse solo:
 Cum tibi odoriferum Campestris Nomen Oliva,
 Virgo

EPICRAMATUM
 Virgo det, mea uno si
 que maritum meum di
 Cuius, cum an De
 Plautus
 IX
 An non collum Virgo,
 Que est meo nomen
 Possidet, humanis
 O! mea! e querus, p
 Cui meo Virgineæ vir
 Amplius armatum non
 Plautus
 X
 Virgit docta Campe
 Charite Minerva m
 Plautus
 Adnuta castæ, det
 Charite Minerva
 Quasi Platamus
 plautus
 Plautus
 Hic ubi se vitreis at
 Diffuso Platamus
 At magis torrentes
 Temperat & laxis
 te non Virgo mihi
 Nam mihi Solem
 Plautus
 Hanc quaæ aridum
 Et facta queruli M
 Hanc ego Dulmos, P
 Daphne istam volu

Virgo det , inque utero sit Deus ipse tuo.
 Igne maritatam meritò te dicimus esse,
Consumens, olim, nam Deus, ignis erat.

Plausus XIV.

XXVI.

An non te nostram , Virgo, dicamus Olivam?
 Quæ æternæ nobis nuntia Pacis eras?
 Pone fatigatos , humanis cædibus enses
 O! Deus! è que tua, projice tela, manu.
 Cui modo Virginæ ver consecramus Olivæ,
 Amplius armatam non decet esse manum.

Plausus XV.

XXVII.

Affurgit doctæ Campestris Oliva Minervæ;
 Christe Minerva mea, hæc surgit Oliva, tibi,
 Plausus XVI.

XXVIII.

Adnutat castæ , dotalis Oliva , Minervæ.
 Christe Minerva mea, hæc nutat Oliva tibi.

*Quasi Platanus exaltata sum juxta aquas in
 plateis. Eccl. 24.*

Plausus XVII.

XXIX.

Hic ubi se vitreis affantur flumina labris;
 Diffuso Platanus, Sidera, crine subit.
 Ac magè torrentes ramorum frigore soles
 Temperat & laxis, protegit arva jubis.
 An non Virgo mihi Platanus spatiosa vocetur,
 Ista mihi Solem mitigat; illa Deum.

Plausus XVIII.

XXX.

Hanc quæ Nazaridum murmur despectat aquarum,
 Et fontis queruli Mobile trudit ebur;
 Hanc ego Daphneos, Platanum, super effero ramos,
 Daphne ictum cohibet fulminis; ista Dei.

Q 2

Plausus

Plautus XIX.

XXXI.

Xerxes Lydiacæ Platanum coluisse Cybelles
Fertur, & æternam pænè sacrasse Deam.
Erravit teneræ deceptus imagine formæ,
Erravit fluxæ credulus ille comæ.

Quando sub *Platani*, *Virgo*, cognomine frondes,
Te potius posthac iste manebit honor.

Plautus XX.

XXXII.

Quasi Cinnamomum & Balsamum aromatizans
odorem dedi. Eccl. 24.

Non ego quæfiverim Pancheæ Cinnama Sylvæ,
Dum sua, Virgineum, Cinnama, nomen, habet.

Plautus XXI.

XXXIII.

Non est cur spoliem pretiosæ Pharmaca Sylvæ,
Dum mihi, *Virgo*, meos condiet, ipsa, cibos.

Plautus XXII.

XXXIV.

Ō! si quando meæ fætebunt crimina culpæ,
Balsamum es: hēu sordes, *Virgo*, repelle meas.

Plautus XXIII.

XXXV.

Ō! si quando mei livefcent vulnera cordis;
Vulneribus, *Virgo*, sis medicina meis.

Quasi Myrrha electa dedi suavitatem odoris.

Eccl. 4.

Plautus XXIV.

XXXVI.

Pandito *Virgo* mihi lachrymosi Nubila fumi.
Myrrhinus obscuret crimina nostra vapor.

Plautus XXV.

XXXVII.

Pandito *Orontheæ*, nebulosa volumina, *Myrrhæ*:
Infensa *Assyrius*, Numina, placet odor.

Quasi

Quasi Terebinthus extendi ramos meos. Eccl. 24.

Plautus XXVI.

XXXVIII.

Pande triumphales, felix Terebinthe, capillos :

Suggere Stellatis celsa trophæa tholis.

Pande coronatis tentoria florida ramis,

Umbra tua ipsius mox erit, aula Dei.

Plautus XXVII.

XXXIX.

Si foret arboribus prior illa cupido creandi

Regis, tu merito Rex Terebinthe fores.

Plautus XXVIII.

XL.

Hic tibi laxatis Terebinthus panditur alis ;

Incido nomen, Diva Virago, tuum.

Sic frondente, tuum, viveret cum vulnere nomen ;

Sic crescente, meus, cortice, crescet Amor.

Ego quasi Vitis fructificavi. Eccl. 24.

Plautus XXIX.

Ex illo Canticor. *Meliora sunt ubera tua vino, &c.*

Bovrus Cypri dilectus.

XLI.

Casta cui maduit generoso mamma Falerno

Cui dictus Botri nomine, Sponsus erat

Quin Vitis titulum, Virgo, sibi vendicet ? O quam

Istius nolim. Sobrius esse meri ?

Plautus XXX.

XLII.

Hinc procul illa Cyri Solium quæ vitis inumbrat.

Ipsius Solium Numinis ista tegit.

Plautus XXXI.

XLIII.

Huic meritò *Vitis* nomen debetur & omen :

Ex qua *Vitis* mihi prodita vita fuit.

A P O D O S I S.

Flores mei Fructus honoris.

XLIV.

Cætera quid memorem? quæ te, mea Virgo, coronant
 Quam Sacer, empyreis Floribus, ambit Honor.
Hortus es ô Virgo, florum ditissimus Hortus.
 Cum tua tam multo nomina vere virent.
 Hortus es, in cujus gremio Flos ille refedit,
 Quem viva æterhi fudit imago Dei.
 Nempè tui nimio veris succensus amore,
 Horto fertur agros postposuisse suos.
 Si *Fles* jure vocor quin huic, ait, inferar horto,
 Dignior est foliis Hortulus iste meis.
 Dixit & antiquos *Flos Campi* deserit agros,
 Virgineaque, Sacro Sanguine, pingit humum.
 Sic Deus in Florem. sic Virgo vernat in Hortum.
 I nunc & vernum nomen utrique nega.

CLASSIS ALTERA.

S. ADALBERTO ARCHIEPISCOPO
GNESNENSI.

PRUTHENORUM APOSTOLO

Poloniæ & Auctoris Patrono; recensita.

XLV.

In Rosam, gentilitium D. ADALBERTI insignè.
 Justa Rosis nuper fuerat lis orta duabus,
 Quæ foret hortensi præficienda gregi?
 Prima fuit Veneris, divino tincta cruore.
 Altera, Adalberti tincta cruore fuit.
 Solve hospes litem, quæ sit Regina vocanda
 Hanc Venus; ast istam Sanguine tinxit Amor.

XLVI.

In Ordinarium S. ADALBERTI Prototypon.

Cum male barbarico laceratum vulnere Corpus.
 Alberto, rubei fluminis, amne fuit:

Cur

Cui illi noster Remos aptavit Apelles?
 Quid facit in Sacra Remus & Hasta manu?
 Quam justè vereor tabulâ ne Præsul in ista
 Naviget, & telam deserat ipse suam.

XLVII.

De eodem.

Cum tibi navales impegit Prussia Remos;
 Te meritò quisquam diceret esse Ratem.
 Est Ratis, est Corpus, Merces animus, Mare mundus.
 Est cælum portus; nauta sed omnis homo.
 O te felicem servata, Alberte, Carina,
 Quem impulit in portum Remus & Hasta suum.

XLVIII.

De cruenis D. ALBERTI Remis.

Quam benè dum crudis infligit vulnera Remis,
 Obsequitur fato gens inimica tuo.
 Si verax Aqueos sanxit Sententia cælos;
 Hoc Remo atherias trajice Præsul aquas.
 Cumque Deus, vacuum ripæ omnis, dicitur, æquor?
 Tam vastum Remis experiâre, Mare.

XLIX.

De eodem.

Ex Ferdinandi III. Regis Legionis & Castellæ
Symbolo.

Remum, nescio quis, picto, superaddidit, Orbi:
 Nam veram, mundum senserat esse Ratem.
 Si mundus Ratis est; alios ne quarito Remos,
 Alberti Remis hanc moderere Ratem.

L.

De iisdem.

Per vada Lethei Manes vectasse fluenti,
 Fertur in Elysio margine, nauta Charon.
 Fama vetus fileat, vereris cognomina nautæ:
 Hoc animas Remo Præsul ad astra vehet.
 Solve Ratem, Præsul, Sacratos exere Remos.
 His tibi cœlestes trajicientur aquæ.

Q4

LI.

LI.

In Divi ADALBERTI Hastas.

Ex Rosin. Antiq. lib. 7.

Romanis olim captos efferre sub Hastam,
 In medioque fori vendere moris erat.
 Ut te Alberte igitur venalem sciret Olympus:
 Cernitur in manibus Remus & Hasta tuis.

LII.

In easdem.

Præfulis armatandum cerno cuspide dextram;
 Fallor? an hic patrias excubat ante fores?
 Conde, Polone, Hastas, generosos conde mucrones
 En pro te ferrum, Præful, & arma gerit.
 Bella geret Præful; caput cave bellua septem
 Te totidem telis Præfulis Hasta petet.
 At cum cerno simul, junctos, cum cuspide, Remos:
 Est jam quo Patriam vètet in astra Ratem.

LIII.

In Ordinarium S. ADALBERTI Prototypon.

Quid tibi cum Remo? quid cum Septemlice telo?
 Quid facit in manibus Remus & Hasta tuis?
 Nempè Hastis, Præful, clausum referabis Olympum?
 Remo, Leteas exuperabis aquas.

LIV.

AD PRUSSIAM.

Divini in ALBERTIO Amoris Obstetricem.

Dum quatis Alberti, Septenâ cuspide pectus.
 Ignosco dextris Prussia sæva tuis.
 Hoc erat inclusum cordi producere Amorem.
 Obstetricæ manu Divus egebat Amor.

LV.

In septem ADALBERTI vulnera. totidem telis illata.

Dum Pruthene aperis septeno vulnere corpus:
 Hosti vulneribus consulis ipse tuo.
 Liberius posthac, Septem velut ostia nactus,
 Ingens Alberti Spiritus, astra petet.

LVI.

EUGRAMMATE

LVI

Ad Divi ADA

Cura: videri

Quoties vulneris pat

Fimus, Divinus, to

In hunc modum puer

Et illis multus Singu

Oratio totidem puer

Spero pectus vuln

IN HASTA

Regnum ca

lar gerit arma man

Præful, pacificæ

Vim patior celum

Hinc interre su

LIBRATUM

Equis Arg

Cum Sacra memb

In partes abeum

Argentum tellus;

Hinc ad se prece

Quod modicum a

Non fuit argen

Pac prætium trut

Quantum Pie

Tam levitatis;

Et vix gillano;

Ut leviora forent r

Perpetua iuram

LVI.

Ad Divum ADALBERTUM.

*Cujus vulnera Fontes Amoris : & facunda Divini
Amoris ora.*

Quot tibi vulneribus patefecit viscera ferrum ;
Flumina, Divinus , tot patefecit, Amor.
In Sacro totidem patuerunt corpore fontes ;
Ex illis mistus Sanguine, manat Amor.
Ora tuo totidem patuerunt, Præful, amori:
Septeno pectus vulnere clamat, Amo.

LVII.

IN HASTAS S. ADALBERTI.

Regnum cælorum vim patitur.

Cur gerit arma manu, rigidasque amplectitur Hastas
Præful, pacificæ gloria prima togæ ?
Vim patitur cælum, quod Christus dixerat olim.
Hûic inferre suâ vim parat ergo manu.

LVIII.

LIBRATUM D. ADALBERTI cadaver

Exiguo Argenti pondere, sursum fertur.

Cum Sacra membra, pari, permiffa fuere bilanci ;
In partes abeunt, terra, polusque duas.
Argentum tellus ; cælum Sacra postulat ossa.
Hinc ad se pretium traxit uterque suum.

LIX.

De eodem.

Quod modicum argenti sacros præponderat artus.
Non fuit argenti, sed pietatis onus.
Hæc prætium trutinæ, & Regali adjunxit Obryzo,
O quantum Pietas Regia, pondus habet.

LX.

Tam leve miraris, post tot jejuniâ corpus ;
Et vix gustato, marcida membra, cibo.
Ut leviora forent redimendi Præfulis ossa :
Perpetuâ fuerat astenuanda fame.

LXI.

Jam scio, cur sacrum, se tollit in æthera, corpus
 Jam scio cur agili, sidera, lance petit,
 Nempè sciens sociam cœlo gaudente teneri;
 Ipsa animam vellet, corpus, ad astra sequi.

LXII.

Cum leve sublatâ tollit se lance cadaver,
 Nemo portentum dixerit esse leve.
 Scilicet exilis redimendus merce metalli,
 Sarmatiæ Præsul noluit esse gravis.

LXIII.

Judicio libræ permissum corpus, ad astra
 Tollitur; & facili pondere spernit humum.
 Jam forsân venturo occurrit in aëra Christo,
 Cum sibi judicii sentit adesse diem.

LXIV.

Cur levis imposito Præsul supereminet auro?
 Et nimio pressas pondere spernit opes?
 Quod dum vixisset pedibus calcaverat aurum.
 Nunc quoque sub pedibus debuit esse suis.

LXV.

Dum cadit in terram Regalis pondus obryzi;
 Credo Sacra, humano, lypsana, more colit.
 Senferat in socia Divinum lance cadaver,
 Hûic tam demisso supplicat ergo situ.

LXVI.

De eodem ad S. ADALBERTUM.

Beatus qui post aurum non abiit. Eccl. 31.
 Dum te Sarmaticæ, Præsul, lux maxima, gentis,
 Cerno post aurum non abiisse tuum;
 An non te meritò possum dixisse beatum!
 Vel tu, vel nemo ritè beatus erit.

LXVII.

Pondera mihi pondus ignis. Esdr. 4.
 En, en, flammivorum, Pruthenus, ponderat ignem.
 Dum Sacra, Zelosi præsulis, ossa librat.
 Hinc ego non miror fursum petiisse cadaver,
 Ignis enim ad centrum debuit ire suum.

LXVIII.

LXVIII.

Corpus quod corrumpitur aggravat animam.

Sap. 9.

Corpus quod corrumpitur aggravat, ire volentem

Sursum animam; sacri pagina vatis ait.

Quis tamen ista tuo dicat de corpore, Præsul,

Quod post fata etiam tam leve pondus erat?

LXIX.

Simile, ex eodem.

Quod corrumpitur, aggravare corpus,

Sacri pagina dixerat Poëtæ.

Non corrumpitur ergo forsan istud,

Quod non est potis aggravare, corpus.

LXX.

In S. AD ALBERTI corpus parvo pretio redemptum.

Exili pretio defuncti Præfulis ossa

Vendis, ab ingenio, Prusse, relicte, tuo.

Non patitur Præsul (vili-quem-penderat olim)

Se redimi multo, post sua fata, litro.

LXXI.

IN LIBRAM.

Libra Planetares inter radiata Coluros,

Cœlestis medium desere Zodiaci.

Quæ tulit Alberti divinum, Libra, cadaver:

Dignior est stellas, inter habere locum.

LXXII.

A tellurè abeunt, librati Præfulis, ossa:

In tumulo nollent forsitan illa regi.

Noverat emeritis deberi sidera membris

Illis depositum, Libra, dat ergo suum.

LXXIII.

Quæ levat, Alberti pretiosum, libra, cadaver,

Justior hâc nullo tempore, libra fuit.

Unicuique suum qui reddit, justus habetur:

Ut, Numa Argolicus, Justinianus ait.

Aurum telluri debetur; corpus olympo:

Unicuique suum, reddidit ergò libra.

LXXIV.

LXXIV.

Ad S. ADALBERTUM.

Cum tibi pro centro Deus est, quid mirer ad illum
 Cur spretâ, Præsul maximè, tendis humo?
 Argenti centrum tellus est; corporis astræ
 Ad centrum ferri debet utrumque suum.

CLASSIS TERTIA.

D. STANISLAO MARTYRI,
 EPISCOPO CRACOVIENSI.

REGNI POLONIÆ PATRONO. SACRA

In Sesquicrucem, vulgò Prus.

Gentilitium Sancti Martyris Symbolum.

LXXV.

Qui vult venire post me, &c. tollat Crucem suam &c.
 Tolle tuam Stânslaë Crucem, tua Stemmata tolle;
 Quæ æternus quondam linqvere iussit Amor.
 Quam Christi comites humeris gestare jubentur,
 Hæc fiet pedibus Dive premenda tuis.

LXXVI.

In eandem.

Ritè secururis sacræ vestigia plantæ;
 Unam iussisti tollere, Christe, Crucem,
 O quam te melius, Præsul, propiusque sequetur;
 Qui in Patrio gestat Stemmata, *Sesqui-crucem.*

LXXVII.

In eandem.

Sesquicrucem è Patrio desumas Stemmata, Præsul
 Præsuleamque illi, quam geris adde Crucem,
 Junge simul: quam non multum distabis ab illo,
 Qui manibus triplicem gestat in Urbe Crucem.
 Summi ut Pontificis fieret par, Divus, honori,
 Pars illi tantum defuit una Crucis.

LXXVIII.

LXXVIII.

De eadem.

Quam bene Dive Crucem Patrio pro Stemma gestas:
Nam quod Stemma aliud, Martyris esse potest?

LXXIX.

S. STANISLAUS in Campis natus, sine ullis, Bognae,
sterilis ante, Parentis, doloribus.

Cur Gentilitiis Divinus Præsul in agris
Nascitur? & primam cernit in orbe diem?
Flos erat è cælo Lechicos transmissus in agros,
Non alio nasci debuit ergo loco.

LXXX.

In idem.

Qui Stanislai natalia conspicias arva;
De Patria, Lector, ne dubitato sua,
A Pole si meritò dictum scripsere Polonum;
Ecquis majori jure Polonus erit?

LXXXI.

Dum nemus & virides incedit Bogna per agros;
Invidet ipsa suum fructificasse nemus.
Omnis Sylva suos propellit ad æthera fætus;
Omnis, ait, propriâ prole superbit ager.
Sola ego! pro Superi! justas audite querelas:
Sola ego, fæcundâ prole, carebo Prens?
Dixit & in mediis Mater fit nescia campis;
I nunc & sterilem te modo Bogna puta.

LXXXII.

EGO SUM FLOS CAMPI, &c.

Homo Arbor inversa.

Cur sua vernantes inter cunabula flores
Præsul, & in Sylvis incipit esse puer?
Qui Florem Campi quondam se dixerat esse,
Hunc inter Flores vult reperire puer.
Quod si vicina memoras confinia Sylvæ:
Hanc propè eur Præsul nascitur? Arbor erat,

LXXXIII.

De S. Stanislao trienne cadaver ad vitam revocante.

Majora

Majora his facietis.

Cum majora facit quam Christus fecerat olim,
 Quis se è discipulis illius esse neget?
 Quatriduano olim vitam dedit ille; trienne
 Ad vitam Sanctus Myſta cadaver agit,

LXXXIV.

De eodem.

Orpheus Euridicen, Stygius revocavit ab umbris,
 Dum pulſat querulæ dulcia ſila lyræ.
 O quam nobilius tua, Præſul, verba ſonabant
 Quæis tractum ad vitam grande cadaver erat.
 Traxit utrumque fides: ſidibus ſed pluribus illam
 Orpheus, hunc traxit Præſulis una fides.

LXXXV.

De eodem.

In Cruce dum moritur, Patris Sapiencia, Chriſtus;
 Deſuncti tumulos deſeruere ſuos.
 Miremur Petri ad vivos rediſſe cadaver?
 In Cruce tunc etiam jam propè, fixus erat.

LXXXVI.

In Boleslaum Audacem S. Stanislai, caput vulnerantem.
 Cur caput immani Regalis dextera ferro
 Vulnerat; & ſacram ſanguine tingit humum?
 Scilicet invidit victori ſerta tyrannus,
 Inde, coronandum decutit enſe caput.

LXXXVII.

De eodem.

Dum caput oranti, Audacis, discriminat enſis;
 F proprio mitram vertice Præſul habet.
 Inſula ſe gemino tollit ſuper æthera clivo;
 In ſacro geminum vertice vulnus hiat.
 I nunc, emerito ſacram de vertice mirram
 Decute; pro mitrâ vulnera, Præſul, habet;

LXXXVIII.

De eodem.

AD S. MARTYREM.

Cum tibi Regalis diſjungit, dexterâ, frontem;
 Atque

Atque sacrum crudo dividit ense caput,
 Quam benè, Dive, tuo consultum, Præsul, honori?
 Ipsa tuam sortem vulnera, & arma juvant.
 Nempe tuos geminum cinget diadema capillos:
 Tot fertis duro est factus ab ense locus.

LXXXIX.

In S. STANISLAVM, ante Aras casum.

Cum libas, Præsul, divini pœla cruoris;
 Aras, & Sanctam sanguine tingis humum.
 Si commistus erat sacro cum sanguine sanguis,
 Quis consanguineum te neget esse Dei?
 Quod si non fuerat: Crux, quam pro Stemmata gestas
 Te consanguineum Numinis esse probat.

XC.

S. STANISLAVS; Orpheus Christianus.

Orpheus in Sylvis, inter Delphinas Arion.
 Ut teneri quondam lusor Amoris, ait,
 Orpheus es Præsul: montes trahit ille canendo;
 Tu mentes hominum, Præsul, ad astra trahis.
 Orphea te, nobis, lacerati corporis artus,
 Orphea te fatum, sparsaque membra probant.
 Orphea, Lethæis deductæ à Manibus umbræ:
 Orphea, quæ vitam tollit utrique Venus.
 Arte pares ambo fueratis, dispare sistro:
 Ille lyram tangit pollice, tu lituum.

XCI.

In S. STANISLAVM, membratim dissectum.

Cur fecat in partes laniati Præsulis artus
 Hêu! ferro Miles durior ipse suo:
 Ingentem toto rimatur corpore mentem;
 Magnam de toto pellere vult animam.

XCII.

In lucem è cælo defuncto STANISLAO offusam.
 Lucem defunctis æternam ritè. precamur,
 Illos dum Patriâ contumulamus humo,

Quis

Quis Stanislaum luce hâc neget esse potitum?
 Quem post fata, suâ fidera luce beant.

XCIII.

De eodem.

Martyria Dies Natales.

Dum Bethlêmitico Christus fuit ortus in antro,
 Illustris toto lux fuit orta polo:
 Cum moritur Præsul, cœlo lux orta sereno est.
 Non mirum; cœlo tum, hic quoque natus erat.

XCIV.

De eodem.

Cum Stanislai sparsum super arva cadaver,
 I inquitur in domitis faucia præda feris:
 Cœlum funereas accendit ab æthere flammæ.
 I nunc, & tales carpe, Luthere, faces.

XCV.

In piscem qui S. STANISLAI digitum devoraverat.
 Qui Sancti digitum rabido consumpserat ore;
 Aut Sanctus nimium; aut Piscis avarus erat.
 At quicumque tamen fuit, & quocumque vocetur
 Nomine: seu fuerat carpio, perca, lupus.
 Cum vigil è cœlo super hunc lux orta fuisset.
 O quam jurè bono Lucius esse potest.

XCVI.

In lucernam supra eum cœlitus accensam.

Mos est sacrilegos flammis ac igne cremari.
 Et corpus rapido decinerate rogo.
 Hinc scio, cur super hunc piscem luxêre lucernæ,
 Raptorem digiti nempe cremare volunt.

XCVII.

Lucerna ardentes in manibus vestris.

Servorum in manibus vigiles ardere lucernas,
 Jusserat æterni pagina Sacra Dei.
 Quis neget in manibus Divi fulsisse lucernam?
 Qua sine nec digitus illius esse potest.

XCVIII.

XCVIII.

In membra S. STANISLAI.

per campos sparsa.

Frumentum Christi quondam se dixerat esse

Qui prima Antiochi Præsul in urbe fuit.

Quis te Frumentum Christi Stanislæ negabit.

Dum miles membris conferit arva tuis?

O qualem nobis reddent hæc jugera messem,

Per quæ sparsum tam nobile semen erat.

XCIX.

De eodem.

Mœnades infensis lacerarunt Penthea Thyrsis,

Cum Thebana exul Bacchus ab urbe fuit.

O quam Mœnadibus miles crudelior! ô quam

Sanctior Aonio Principe, Præsul erat!

Illum proscripti extinxerunt pocula Bacchi,

Hunc à Sarmatico limine pulsa Venus.

C.

In eadem materia.

Quæris cur lacerum spargit super arva cadaver

Miles, & immani Saucia membra manu?

Ut Stanislai Lechicis nascantur in arvis,

Hæc per Sarmaticos membra seruntur agros.

ALBERTI INES
 è Societate Jesu
 ACROAMATUM
 EPIGRAMMATICORUM
 CENTURIA V.

Epigramma I.

DEI MATER VIRGO.

Amicla Sole & Luna sub pedibus ejus. Apoc.

Pallida, Virgo, tuis blanditur Luna cothurnis;
 Illinc, ni fallor, plenior esse cupit.
 Phæbe vale: dixit. fraternum linquo serenum;
 Pro te, Virgineus, pes, mihi Phæbus erit.
 Audiit hæc Phæbus; justaque excanduit irâ:
 Et tales rosæo protulit ore sonos.
 Ergone spreta mei pulcherrima lumina vultus?
 Spreta coronatis gratia mersa comis?
 Cynthia non patiar: sed posthac, Virginis, inquit,
 Ne careas nostro lumine, vestis ero.

II.

De Auro & Argento Problema.

Ad Timotheum Aranum.

Dicimus Argentum vivum; non dicimus Aurum,
 Culus me causam dicere sæpè jubes.
 Difficile est, utriusque, cui experientia nulla
 Dicere; tu potius, dives Arane, doce.

III.

De Insulsis Bruti Salibus.

Sal Infatuatum.

Quid sit *Sal Fatuus*, didici te, Brute, magistro,
 Quando appellari vis tua Metra, Sales.

IV.

IV.
AD CLITUM.

Spes alit.

Illud quod veteri celebratur carmine, credo.

Spes alit. at pinguem Spes, Clite, nulla facit.

V.

Oveni cum Ennio Parallela.

Ennius in putido Sepelivit stercore gemmas:

In gemmis tumulas Stercus, Ovene, tuis.

Quæ tibi Calliope dictavit carmina; gemmas:

At quæ spurca Venus carmina; Stercus olent,

VI.

In quendam.

Errando discimus.

Te sæpe excusans, errando discimus, inquis

Qui toties erras, cur sapias ergo minus?

VII.

In Gentilitium Stemma nempè,

Virginem, expansis manibus Urso insidentem.

III. & M. D. D. Francisci, à Dæbiány Debienski,

Succam, Crac. Supremi tunc Illustr. Tribuna-
lis Marefchalci.

Deminix; porrecta manus cur utraque Nymphæ?

Hæc gladium Themidis postulat; illa Libram.

Nempè Themis cœlos; Lechicū regit ista Tribunal;

Illius ad fasces aptat utramque manum.

VIII.

Ad quendam scripta sua extenuantem.

Quod negligenti scripseris librum manu;

Non negligenti confiteris carmine.

Ah! parce verbis. parce fallenti Stylo.

Hoc ipse pro te fufius dicet Liber.

IX.

AD AMICUM.

Prothasis.

Non hoc difficile est, Sanctorum scribere vitas:

Sanctorum vitas vivere, difficile est.

R 2

X. Di

X.

De P. PETRO SKARGA Societatis Jesu.

A P O D O S I S.

Dicere de Petro, Sanctorum gesta virorum
Scripserit? an melius vixerit? hâud facilè est.

XI.

De Sacris Apostolorum capitibus.

D I E P E N T E C O S T E S.

Ignito cœlestium linguarum imbre instructis.

Aurea promissas accendunt Sidera linguas.
Lambit Apostolicum, flammea lingua, caput.
At cur Divinus supra caput adstitit imber?
Cur linguæ Sedem non petière suam?
Nempe locuturæ supra captumque caputque
Vix poni poterant commodiore situ.

XII.

De eodem.

Quêis caput ignitis armant incendia linguis.
Alta locuturos ne dubitate Patres.

XIII.

De Myrtilo rudi Medico.

Dum mea clementi torrentur viscera febre,
Non invitatus Myrtilus hospes adest.
Exploransque manum, veteris de fonte Galeni
In chartam medicas exoneravit opes.
Has dum poto, febris majori intenditur æstu.
Non egui medico, Myrtilè; nunc egeo.

XIV.

AD JOANNEM STYMPHALUM.

Ars longa, Vita brevis.

Supra definitionem artis medica à Galeno factam. Glossa,
Nempè cui Medici multo se miscuit usu
Ars longa; hâic fiet, Strymphale, vita brevis.

XV.

In eandem.

Commen-

Commentarius alter.

Non hoc de sola medicina dixero; quævis
Nam facit *Ars, Vitam, Stymphale, longa breuiora.*

XVI.

Ad Reanum Naso musilum.

Consolatio ex Mart. lib. 1. epist. 42.

Seti tortor tibi, sive Gallicana
Abscidit sanies, Reane, Nasum:
Frustra carnificem luemque damnas.
Vis solatia? volve Martialem,
Romanæ geminum decus Thaliæ.
Illic inuenias quod inquit ille.

Non cuiuscunque datum est habere nasum.

XVII.

In Gentilitium Symbolum Illustrissimi Dn. DÆ-
BINSKI, Succamer. Crac. Supremi Tri-
bunalitii, Præsidis.

Cur virgo tollit geminas ad Sidera palmas?
Muneribus vacuas tendit ad astra manus.
Anicet Sarmaticas humeris subitura ruinas,
Labentem Patriam fulcit utraque manu.

XVIII.

In luctuosum obitum.

Magna Spei Illustriff. Adolescentis.

JOANNIS à Grudná GRUDZINSKI.
Ex occasione Gentilitii ejus Stemmatidis.

EMBLEMA I.

Turres Hierycho ad tubarum Israëlitarum; Grudzina ad mortualis buccina clangorem; corruunt.

Trux, Hierychuntinas evertit, buccina, Turres,
Et muri streperis succubuere tubis.

Hêu dolor attonitam nova buccina territat aurem:
Fatalique graves increpat ore minas.

Illi Grudziniæ submitunt culmina Turres.

Illius ad sonitum mundus & ipse ruet.

Ehêu quid faciet Divini dextera Martis?

Si Turres etiam sternere voce potest.

R 3

XIX.

XIX.

De eodem in Horto mortuo.

Flos fuerat, Lechici, quondam pulcherrimus, horti.
Hoc à morte meti debuit ergo loco.

XX.

De eodem.

EMBLEMA II.

Castellum Grudzinianum Mors expugnat.

Materno vallum, Patrio de Stemmate Turres,
Marsque vigil patulas excubat antè fores.
Non tamen indomitam tot propugnacula Mortem,
Non tamen arma truces detinuère manus.
Occidis hêu! propero Juvenum lectissime fato;
Occidis, & geminæ deseris arma domus.
In nunc & fatis æratos objice muros.
In nunc Morte nihil fortius esse nega.

XXI.

EMBLEMA III.

Mors Turres Grudzinias machina impetit.

Ænea, nitratum minitatur, Machina, fatum.
Machina quam docili Mors regit ipsa manu.
Grudzinix Turres subitam trepitate ruinam,
Ne vestrum feriat trux Libitina caput.
Ah! ferit vani procul hinc, procul este timores.
Hêu dolor! en *Turris* de tribus una, ruit.
Quod si scire voles fuerit quâ glande petita?
Aut quæ funeræ Machina mortis erat.
In quem diffluimus pyrio pro pulvère pulvis.
Flamma Febris, corpus MACHINA, phlegma globus

XXII.

EMBLEMA IV.

Samson Gazenas portas bajulat; ex aduerso Mors Grudzinianum Stemma tumulo infert.

Samson Gazenas infracto robore Turres,
Extulit; & forti mœnia rupta manu.
Non tu dissimuli, Juvenum, cadis optime fato,
In tumulum Turres, fert Libitina tuas.

XXIII.

Pallida Mors,
Pugnam laboris,
Innocentia, dum
Interamque, hinc
Cum de Grudzinis
Hic, aquo Turres

Ad proli-

Indignor tibi, qu-

Define rescribo

in H
A Lecho Pialtoe
Nobilis in Ge

De

Materiam quot

Credo minus

Nam cum Form

Ipsam te, In

DEI M

Lilia cum pallo

Purpureus t

O ego sim feru

Credo tuum

Sed quia vent

Sicem Virgo

in

Dum gradem ca

Porphyron

XXIII.

De eodem.

EMBLEMA V.

*Pallida Mors, æquo pulsat pede
Pauperum tabernas, Regumque TVRRES.* Horat.
Inunc fatidici, damna mendacia vatis
Incertamque, fides promere, carpe, Fidem.
Cum de Grudziniis prosternit Turribus, unam
Hêu! æquo Turres mors quatit atra, pede.

XXIV.

Ad prolixas Salviniani literas.

Laconica responso.

Indignor tibi, quod mihi nil rescripseris; inquis;
Desine rescribo; Salviniane; Vale.

XXV.

In Holanum jactabundum.

A Lecho Piasstoque genus deducis, Holane;
Nobilis in Genere es, Rusticus in Specie.

XXVI.

De Prisco Philosopho informi.

Materiam quoties Informem, Prisce, negabas;
Credo minus fueras cognitus ipse tibi. (stat.
Nam cum Forma tibi nulla est, Speciesq; ; quid ob-
Ipsum te, Informem dicere Materiam?

XXVII.

DEI MATER VIRGO.

Rosa & Lilium.

Lilia cùm palles, vultu mea, das mihi, Virgo.
Purpureus tingit cùm pudor ora; Rosas
O ego sim fertum! tibi sim, nova tænia; Virgo.
Credo tuum possem cingere Christe caput.
Sed quia ventosæ rapiunt mea vota procellæ
Saltem Virgo tuis, sim sua Spina Rosis.

XXVIII.

In Capitosum Calvum.

Dum grandem capitis scopulum super æthera tollis
Porphyriion superis, ne videære, cave.

R 4

XXIX.

XXIX.

*Ad Aulum divitem Parcum.**Imperfecta Arithmetica.*

Multiplicas, addis: cur non quoque dividis? atque
Subtrahis? hoc pro te jam facit, Aule, Nepos,

XXX.

Septem Sapientes ex Græco.

Qui fuerit numerus Sapientum, Græcia dixit.
Stultorum numerum dicere, nemo potest.

XXXI.

In Ordinariam S. Pauli effigiem.

Cum gladio Paulum cur noster pinxit Apelles?
Miles erat. miles nunc quoque bella gerit.
Et quanquam picto metuendus fulminet ense;
Hæresis, à picto, vulnera viva, time.

XXXII.

S. Paulus subitâ è caelo luce circumfusus, cæcus efficitur.
Secretum Politicum.

Non solæ cæcos tenebræ fecistis; & ipse
In medio: cæcus lumine Paulus erat.
Quisquis es, à Paulo Secretum discite, viator.
Haud impunè ulli, Lux nimis ampla, venit.

XXXIII.

Cingulo suo morbos depellit.

Morbos Paule tuam non miror tollere Zonam:
A lumbis didicit fortia quæque tuis.
Quin puduit victos modo stringente teneri.
Hinc fugiunt laquei, vincula certa, sui.

XXXIV.

De eodem.

Quos propriæ, cingis sanasque ligamine, zonæ
Hos meritò dices Viscera, Paule, tua.

XXXV.

S. Pauli strophium morbis medetur.

Ite Paretonio celebres Machaône, succi:
Ite Palestinis illita lina fibris.
Sudor, Paule, tuus meliora unguenta ministras.
Emplastro Strophium præstitit ergo tuum.

XXXVI.

XXXVI.

Gladio pro Christi nomine percussus lac è vulnere fundit.
 Cum tibi tam casto distillent vulnera lacte
 Totus *Maternum*, quis neget! *Uber eras.*

XXXVII.

De eodem.

Verius hic dicam mutilum post funera Paulum,
 Lactea de terris ducit ad astra *Via.*

XXXVIII.

Aliud de eodem ex ejus Epistolis

Filioli quos iterum parturio &c.

Ut modo geniti infantes lac concupiscite.

Huc, huc, *Christicolæ*, celeres advertite passus,

Quos iterum Pauli parturiebat amor.

En niveæ cervicis hyems! en dulce cruoris

Lac, quo *Filiolos* educat ille suos.

XXXIX.

De eodem.

Lacteus Orator meruisti Paule vocari

Cum tibi tam largè *Lactea vena* fluit.

XL.

In idem.

Ex isto *D. Ambrosii Hymno.*

Te Martyrium Candidatus laudat exercitus.

Cum *Virginali* candidus fluat cruor,

Doctoris olim *Gentium* de vertice.

Hinc *Candidatum Martyrum*, veracius

Nostris canemus in choris, *Exercitum.*

XLI.

De eodem.

Cur non erubuit *Sanguis Licetoris* ad istum?

Pro nullo fundi crimine, se, docuit.

XLII.

De eodem, verè lactei Oratoris lacte; & tribus fontibus

eodem in loco, in quo decollatus est erumpentibus.

Sanguinis ante Dei veniebat clamor ad aures.

Lacteus, at Pauli pro nece, clamor erit.

Si prior iratis vindictam suaserat astris;
 Hic pro carnificis, supplicat ense, sui.
 Ut candore suo mucro absolvatur & ictus,
 Hoc tortor nocuas, abluè fonte manus.

XLIII.

De eodem.

Lac ferrum sequitur; capitis subit unda choreas;
 Aut nutri; aut gladium, dure Tyranne, lava.

XLIV.

De iisdem Fontibus.

Ter salit, & saltu vitreas caput elicit undas:
 An terræ lachrymæ? sudor an iste fuit?
 Forsan Apostolico depressa à pondere sudat:
 Forsan in Exequiis præfica plorat humus.

XLV.

De iisdem.

Tollite Pegaseos fallacia culmina fontes,
 Doctior à docto vertice lymphæ fluit.
 Doctior Adoniis, sudat Fontana, fluentis
 Namque hæc est *capitis* partus, at illa *pedis*.

XLVI.

IN BATTUM SCIOLUM.

Omnia scit Battus, sapit omnia, & omnia callet.
 At cur scire tamen se negat ille, nihil.

XLVII.

Fuge, fuge dilecte mi, &c.

Hèu Fuge, miraris crudelia verba, Viator.
 Ne mirère; magis, dum fugit ille, sequar.

XLVIII.

AD SOSIBIANUM,

Postulatio.

Jam toties. pro te supremo vota Tonanti,
 Fudi; nec vacuas Sosibiane, preces.
 Sæpe Deum pro te, quod præstitit ille, rogavi.
 Ecce semel pro me te rogo: quid facies?

XLIX.

EPGRAMMATVM

AD HOR

Convenisse fuit dicitur
Cum porcellis

AD ME

Te dicit promissis pol
Iam tempus fuerat
Ego quid vitam vici
Quicquid dat, bis

AD VINCE

Magna

Tres tantum Ch
Sed non tres tri
Mendaces bene
Plus centum m

Utrem, non utre

Hinc & sapè

Quisquis es, hunc

Hic bibo nempe

Colles Bacchus

Hinc poter v

AD PO

Uxor genium,

As Uxor quicquid

Quicquid agit, las

Hoc est, Uxor

IN

XLIX.

AD HORTULANUM.

Convenisse suis dicebam nomina rebus,
Cum porrexisses tam mala mala mihi.

L.

AD MERIANUM.

Te dare promittis post mortem cuncta nepoti
Jam tempus fuerat te, Meriane, dare.
Ergo quid vitam violento protrahis usu?
Qui citò dat, bis dat. da citò, vel morere.

LI.

AD VINCENTIUM BLANDUM.

Magna charitatis Virum.

Tres tantum Charites Apollo censet.
Sed non tres tibi Blande Charitates.
Mendaces bene corrigis Pòetas.
Plus centum mihi dando Charitates.

LII.

In Obesum Bibonem.

Utrem, non uterum præpingui gestat in alvo,
Hinc & sapè sitit; nam sibi Venter, uter.

LIII.

In eundem.

Quisquis es, hunc potius, tumulum, non dicitò ven-
Hic bibo nempe suas consepelivit opes. (trem)

LIV.

De eodem.

Colles Bacchus amat, crescunt in collibus uvæ.
Hinc potor ventrem collis adinstar habet.

LV.

AD POLLUM UXORIUM.

Uxoris genium, uxoris mandata, Maritus,
Ac Uxor quidquid dixerit, exequeris.
Quidquid agat, laudas; quidquid damnaverit, hor-
Hoc est, Uxori nubere, Polle, Virum. (res)

LVI.

IN CALVUM.

Hæreo

Hæreo quid dicam, quoties mihi, Calve, recurris,
Fronte cares? gestas an sine fronte caput?

LVII.

Vulnerasti cor meum in uno crine colli tui, &c.

Hic ubi Sidereis agitur Scena viretis;
Fundentis sponſæ spicula, circus erat.
Arcus erat Divæ cervix, crinisque Sagitta;
Quam facer empyreis viribus urget Amor.
Jamque repercusso sonuerunt cornua nervo;
Jamque cruentati vulnera cordis hiant.
Crine tui si Sponſa potes cor figere sponſi
O quam cor molle! ô quàm coma fortis erat.

LVIII.

In Brenum Procrastinatorem,

AD PLANCVM.

Non accuſo Brenum, toties quod poſco negantem.
Hoc accuſo, Brenus non citò, Plançe, negat.

LIX.

Ad Paulinum de Choreis.

CIRCVLVS VITIOSVS.

Millenis arctum percurris paſſibus Orbem;
Et centum geminas iſque rediſque vias.
Quis ſcopus? aut quæ meta tibi? quod deniq; centrū?
Circulus aut nullus aut Vitioſus, hic eſt.

LX.

Ad Mœnium Póetam.

Ex alieno diſertum.

Quâ prece, quâ pretio, redimis tua carmina, Mœni.
Carmina quis dubitat ſunt pretioſa tua.

LXI.

IN QVENDAM.

Quid tibi cum facie? Mores Natalibus æqua,
A Patre degenerem non faciet facies.

LXII.

IN ROSAM.

*Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi DD. STANISLAI Pſe-
konski, recens tum Episcopi Chelmenſis Nominati.*

Quam

Quàm benè Regalè cumulat nova Purpura Florem.
 Quàm benè Reginas, Mitra, pedumque, Rosas.
 Quæ cum de Patrio tibi surgit Stemmata, Præsul;
 Pænè tibi fuerat Purpura nata domi.

LXIII.

AD DEUTERUM.

Quod rarum carum.

Palinodia.

Est nihil in toto Doctrina rarius Orbe.
 At cur illa tamen, Deutere, cara minus?

LXIV.

AD BASSULUM.

Cæcus Amor.

Quando tam valido vestri flagratis amore!
 Jam didici cæcus, Bassule, quid sit Amor.

LXV.

AD MUSCULUM.

Missi cultos, culto cum carmine, flores;
 Hos calathus; illud, florida charta tulit.
 Munus utrumque mihi fateor placuisse: sed ô quam
 Floridior calatho, Muscule, Charta fuit.

LXVI.

In Ollum Calamistratum.

Destruis, ædificas, disponis, surrigis, uris
 Et torques miseram pectine & igne comam.
 Quam sapiens fieres, stupidum, si crine relicto
 Tam multis coleres artibus, Olle caput.

LXVII.

Illustrissimo ac Reverendissimo Domino, D. JO-
 ANNI à Lipe Lipski, Romæ reduci.
 Applausus extemporales.

*Ex Gentilitio ejus Stemmata. Vulgo dicto Lada, id est
 Soleâ inter duas Sagittas mediâ.*

I modo Lipsiadum, Solio Soleâ apta Latino.
 Jam nil quod calces celsius esse potest?

LXVIII.

I digna Ausonias terigisse Sagitta Tiaras.
 Nam quæ meta tibi celsior esse potest?

LXIX.

LXIX.

Quæ Solea Aufonias tutò penetravit ad Alpes;
Tutò supremi, scander, Honoris, iter.

LXX.

Quod telum Latias securè contigit arces,
Hinc Honor, in Patria, meta, Supremus, erit.

LXXI.

Nulla tuo calci impunè infidiabitur Hydra;
Cui Solea armatos muniit ære pedes.

LXXII.

Hostis nullus erit, qui te sine clade laceffat;
Cui armat tutum bina Sagitta latus.

LXXIII.

Quis te, quis solidos dubitabit figere gressus?
Cui virtus soleam nobile Stemma dedit.

LXXIV.

Quis te posse neget supremas tangere metas?
Cui duplex, Patrium Stemma, Sagitta dedit.

LXXV.

A P O D O S I S.

*Cum idem Illustrissimus in Archiepiscopum Gnesnensem,
fuisset inauguratus.*

Hæc me non vano, quondam luisse calore;
Præsulei capitis conscia mitra probat.

En juga Supremi Præsul superavit Honoris

En tetigit Primum bina Sagitta scopum.

I modò Sarmaticis Livor minus æque corymbis;

Et me de veris vatibus esse nega.

LXXVI.

A D T R U T T U M,

De Nuptiis Ludmille.

Non bona, Trutte, malo nupsit Ludmilla, marito.

Hoc est, hoc, si Vis nubere, nube pari.

LXXVII.

A D B L A N C U M,

De Ello Parco,

Quid

Quidquid, Blance, rogo, tetrico negat Ellius ore.
Sed jam fortè dabit, nam rogo ne mihi det.

LXXVIII.

De S. BARBARA.

Victa, Duci, nomen, Latio, dedit Africa; sic &
Dicitur à victâ Barbara barbarie.

LXXIX.

De Ministris ad Hæreticos.

Propria locutio.

Ex vero, Patrum nomen, meruisse Ministros;
Hoc quamvis nomen nulla figura iuuet,
Quis dubitat? multâ fæcundos prole Parentes,
Hæretici, propriè dicitis esse Patres.

LXXX.

Ad FUSCUM.

Trium Sororum diffidiis afflictum.

Quot Plutum, totidem vexant te Fusce Sorores.
Has æquo Furias jure potes.

LXXXI.

In Funere Nobilis Adolescentis.

CHRYZOSTOMI MARSZEWSKI.

Ex Gentilitiis ejus Stematibus.

EMBLEMA I.

Cornubus fractis, Liliisque marcescentibus.

Sola s'cristat Columna, cum lemmate

Virtus impervia fati.

Dum furit implacido letalis Syrius igne;
Et per anhelantes fulmina Spargit agros,
Cernua caltha labat, Rosa languet, Lilia pallent;
Cogitur & totum subdere colla nemus.

Hèi mihi! nec nostris potuerunt Lilia ceris,

Inter inhumanas tuta manere faces.

Ergo licet rigido ceciderunt Lilia fato,

Stabis ab infensâ, tuta Columna, nece.

Stabis, & è tumuli radice animabere nostri;

Cui hoc insculptum cernere carmen erit.

Desfla

Deflua miraris mea Lilia? stare Columnam?
Istud virtutis; Sanguinis illud erat.

LXXXII.

EMBLEMA II.

*Cor, Columna inter Lilia stanti impositum; hinc ad
Amore Divino, illinc à Morte, Sagittis imperitur.*

Bella movet Divinus Amor, Libitinaque bella.

Hæc pharetrâ; Pharetrâ cinctus & ille suâ.

Illis Marszevski, juvenum lectissime, meta

Atque tuo felix corde, Columna fuit.

Arcus præbebant gemino tua Stemmata Cornu;

Et vitæ rigidus; Stamina, nervus, erant.

Hæc jacit, ille jacit telum; sed dispere jactu.

Mors gaudet scapi vulnere, Cordis Amor.

Cor tibi cedat Amor spolum: & ne laurea desit

Stemmata de Nostro Lilia, victor habe.

LXXXIII.

De eodem.

EMBLEMA III.

Sequuntur Agnum quocunque ierit, &c.

Qui pascitur inter Lilia.

Alluditur ad Agnum, Collegii Karnkovianæ

Symbolum, & ad defuncti Lilia.

Qui vivus nivei vestigia presserat Agni,

Agno defunctus quin eat ille comes?

Et cum maternis niteant sua Lilia Ceris:

Pastum ne quærat Cœlicus Agnus; habet.

LXXXIV.

De eodem.

EMBLEMA IV.

Inveni Portum Spes & Fortuna, Valet.

Karnkovios Lechicus Jason, dum navigo Colchos,

Nec dives Frixi non mihi vellus adest.

Quæseram Portum: Portum præbere negabant

Littora Munde tuis insidiosa vadis.

Quid faciam? Superis fragilem mea carbasa cymbam

Reddite; fors illo littore, Portus erit.

Nec

Nec mora totus agor ventis, lentoque Favoniâ,
 Flamine; quod sinuat lineâ fœca Phthisis.
 En jam per fluidos securus navigo Cœlos;
 Udaque Sarmaticâ sidera fulco Rate.
 Inveni Portum spes & Fortuna Valetè.
 Tutus in hoc Portu naufragus esse queo.
 LXXXV.

Discipuli sui THOMÆ S. nomine.
 S. THOMÆ imagini alteri donanda, inscriptum.
 Cum tibi do Sanctum parvo pro munere Thomam,
 Nunc magis & dici Sanctus, & esse velim.
 LXXXVI.

In Candidum de generem.
 Insignem magnis maculam Natalibus inferis;
 In te laudo Genus, Candide, non Speciem.
 LXXXVII.

Ex Cantic. Canticoꝝ.
Veni dilecte mi, &c.
 Illa Rosis, Violisque dies indormiit albis,
 Et pressit nivei florida strata thori.
 Cum mini, sponse tui stillabant, nectar Amores.
 Cum licuit castis jungere labra labris.
 Errabant nitidi per lactea colla lacerti.
 Ludebat Rosæ pollice pressa manus.
 Sponse veni, mea vita veni: quid Sponse moraris?
 Aut quid Amor nescis; te fugit, aut quod amo.
 Ah! quid Sponsa tuis singultibus astra lacellis;
 Ad te si Sponsus non venit: ipsa veni.
 LXXXVIII.

Ad FAUSTINUM.
 Cum mea lux, luscæ dicis Faustine maritæ,
 Nemo te luscum non neget esse magis.
 LXXXIX.

Ad BRUNDUM.
Magni Voluminis auctorem.
 Multorum Caputum plebs Bellua dicitur esse.
 An non ista, tuus, Bellua, Brunde, liber?

XC.

De Britano lascivo Pœta.

Parodia ad 52. lib. 8. Martialis Epigrammæ.

Formosam minus, aut magis, pudicam,
 Festivissimus ille Martialis,
 Catullam fieri volebat olim.
 Nos pro te simili Britane voto
 Lassamus superos; Stylum tibi dent
 Facundum minus, aut magis pudicum.

XCI.

De Graculo loquace.

Iusta mihi dubiam variat Sententia mentem
 Graculus, atque loquax Græculus, an sit idem.

XCII.

Ad Martinianum Fuscum.

Cum è Paterna Hereditate tribus Sororibus dozem numeraret.

Tres inter facilis facta est divisio fratres;
 Cum totus triplici subditur Orbis hero.
 At non tres eadem tenuit fortuna sorores;
 Cum male Dardanius, dat sua mala, Paris.
 Tu majus quiddam Superis reuentibus audes.
 Teque parem Paridi Martimiane facis.
 Adde moram facto, & paullum metire quod audes.
 Nec propra fatum præcipitare tuum.
 Difficilis multos inter concordia fratres.
 Illi, multa tamen, sit minus apta, Soror.

XCIII.

In quendam ineptum Pœtastrum.

Fellis habet tua Musa minus, piperisve, Salisve.
 Solius nimio plus habet Ellebori.

XCIV.

Ad PATIANUM.

Nimum Epigrammatum suorum encomiasten.

In qua, si titulum cum primo carmine demas,
 Nil agnosco mei; laus placet ista minus.
 Non tu dissimili, mea, carmine, carmina laudas

Et quidquid non
 Desine iam carere
 Laudari, & iuste

Memor genus d
 Eio ianiam Crac

Magni fur geteris
 Spiritu Arbor h

Ad
 Scripseros Tyrio
 Hac, mala, te p

E
 Cruletur me e
 Mel & lac sub
 Fovus distillat
 Quid mirum, f
 Os illi fuerat
 Tu quoque Spor
 Illi Mel fuerat

In quena
 Cui vox vulpine
 Unum te nec

Verfibus in Not
 Erroresque c
 Eline juri biler
 An tolerare r

Cur mea tam fit
 Hic iustio ca

Et quidquid non sum me Patiane vocas.
 Define jam tandem, aut maturè dispice tecum
 Laudare, & laudes fingere num sit idem?

XCv.

In quendam perduellem.

Magnum genus & nomen mentientem;
 Palo infixum Cracoviæ A. D. 1651.

Arbor Consanguinitatis.

Magni fur generis, palo defigeris alto.
Affinitatis Arbor hæc erit tuæ.

XCvI.

Ad Divitem Pœtam.

Scripturos Tyrio digitos adamante coronas.
 Hac, mala, te pudeat, scribere metra, manu.

XCvII.

Ex Cantic. Cantic.

Osculetur me osculo oris sui, Ecce.

Mel & lac sub lingua tua, Ecce.

Favus distillans labia tua, Ecce.

Quid mirum, si Sponsa tui petis oscula Sponsi.
 Os illi fuerat nectar, & ipse favus.

Tu quoque Sponse, tuæ merito petis oscula Sponsæ.
 Illi Mel fuerant oscula, labra Rosæ.

XCvIII.

In quendam multos pileos habentem.

Cui tot vulpinos subducunt pilea villos;
 Unum te nemo credat habere caput.

XCIX.

In Ponticum Momum.

Verbis in Nostris, tua crimina, Pontice, damnas,
 Erroresque tuos, vindice bile feris.

Expne jam bilem: nam debes, Pontice, versus
 Aut tolerare meos; aut jugulare tuos.

C.

Ad eundem.

Cur mea tam stolidis censuras carmina limis.
 Hic merito censet, qui meliora facit.

S 2

ALBERTI

ALBERTI INES
è Societate Jesu
ACROAMATUM
EPIGRAMMATICORUM
CENTURIA VI.

Epigramma I:

Medica Principis Apostolorum.

U M B R A.

Quid tua Lux possit, didici te, Petre, magistro;
Quando fugat morbos, corporis *Vmbra* tui.

II.

De Motibus Anglicanis.

Post crudelissimam necem Caroli Regis.

Cur tam delirâ, præceps ruit Anglia mente?
Nempe, suum, ferro messuit ipsa, caput.
Hinc, cum fronte pudor, ratioque, oculique, fidesque
Hinc perit Regno, Mens bona, cum Capite.
Nec miror tantis Anglos concurrere bellis;
Quando illis solæ sunt, sine mente, manus.

III.

Ad Juristas.

C O N T R O V E R S I A.

Ius ad Rem, Ius in Re.

Ad Rem Jus Nolanus habet; sed non habet In Re.
In Re, non Ad Rem Jus, Tatianus, habet.
Solvite, Jurilegi, quis sit Possesor habendus?
Quando, Jura prior, Rura secundus habet?

IV.

Tropus sine Tropo.

DE MYRONE TUBICINE.

Duma

EPIGRAMMATICORUM
Mortales
Totumque
Perfracta
Ejus
AD
Et
Cum passio placuisse
Jocundum, Libero,
Non cum sint pauci
Mularum laude
Ergo
Præcia dat Munus
Tu solus Cænarum
Ergo prior valeat
Impransio Cæ
A
Aurea
Vete
Aurea Libertas,
Auro, Prisce,
Ne Libertatem v
Illam, Prisce,
A
Votatis, merito
Ingens virtute
AD OLAVUM
Arg
Inquis, cetero em
An non hoc
Ergo cum grati
Hoc saltem p

Dum Martiales buccinas inflat Myron,
 Totumque pandit Spiritum.
 Perfracta rupit ilia, atque sic Miser,
Efflavit animam, sine Tropo.

V.

AD LAGUM.

De suis Versibus.

Cum paucis placuisse, mihi, mea Carmina, narras,
 Judicium, Libro, das Lage, grande meo.
 Nam cum sint pauci Sapientes: non ego multas,
 Multorum laudes opto, nec invideo.

VI.

Horzo quidam fecit Canam.

Prandia dat Mundus, fallax Jentacula Dæmon:
 Tu solus Cænam, tu mihi, Christe, facis.
 Ergo prior valeat, valeat conviva secundus.
 Impranso Canam porrige, Christe, tuam.

VII.

AD PRISCUM.

Aurea Libertas; auro Venalis.

Veteris Paramia, Palinodia.

Aurea Libertas, quamvis non venditur Auro.
 Auro, Prisce, emitur sæpius illa tamen.
 Ne Libertatem vendas, non suggero, Prisce:
 Illam, Prisce, tamen, suggero, ne quis emat.

VIII.

AD CORDULUM.

Ira calcar virtutis.

Virtutis, merito, calcar, si dicitur ira:
 Ingens virtutis, Cordule, calcar habes.

IX.

AD OLAVUM, HOMINEM TENACISSIMUM.

Argumentum ad Hominem.

Inquis, carò emitur, precibus quod venit, Olave;
 An non hoc carò venditur ergo simul?
 Ergo cum gratis, tua munera, mens dare non est;
 Hoc saltem pretio, quod peto, vende mihi,

X.

DE FAUSTINO Monoculo divite.

*Ad Marianum pauperem.**Ex Græco. Paradoxon.*

Plus videt uno oculo propriâ Faustinus in Arca ;
 Quam tu, cui oculi sunt, Mariane, duo.

XI.

DE SARPEDONE SUPERBO.

Ad Myrtilum.

Spiritualis Homo est, dicebas, Myrtilè, frustra.
 Sarpedon, est potius, *Spirituosus* homo.

XII.

DE BLANCO DIVITE.

Inepto Pœta.

Aureus es vates; nam multo es dives Obryzo.
 Carmina cur ergo ferrea, Blance, facis.

XIII.

DE ERASMI MORIA.

Stultitiæ laudes unus celebravit Erasmus.
 Stultorum laudes, plurimus Auctor habet.

XIV.

DE PROTREPTICO.

Calamistrato.

Jure caput tibi multa regit, Protreptice, pluma.
 Nempe levis cerebri, nobile Symbolon est.

XV.

AD QUENDAM MATHEMATICUM.

De quadratura Circuli.

Quadraturæ inhians, misces quadrata rotundis.
 Quadratur toties Circulus ergo tibi.

XVI.

AD MACRINUM.

Caput Mulieris, Vir

Quamvis Uxoris Caput est, Macrine, Maritus:
 Uxoris, sed vir, non erit ingenium.
 Ille licet Caput est, sacrâ testante papyro:
 Illa sed, ah! quoties Cornua fronte gerit.

XVII.

XVII.

IN ANGLOS.

De nece Caroli Regis.

Quantum Sceleris, reus es, Regisque reique,
 Quando facis Regem, Sæve Britanne, reum;
 Dum Regale caput violento demetis æstro;
 Ex hæc messe tibi ferrea nata seges.
 Hinc tua Civili lacerantur viscera Marte:
 Ultrices Capitis nam decet esse Manus.

XVIII.

AD MYRTILUM GRAMMATICUM.

Antiquata licet numerentur plurima verba.
 Res Antiquatas, Myrtille, rarus habet.

XIX.

De S. PETRO Apostolorum Principe;
Versis ad cælum pedibus crucifixo.

Ne mirèrè Petrum, pedibus quòd fidera versis.
 Invadit, propriæ fixus in *Ara* Crucis.
 Ne sua, nempe, sacri renuant vestigia cœli;
 A Christo lotos vertit ad astra pedes.

XX.

De eodem.

AD S. PETRUM.

Non ego te miror, Supreme vicarie, Christi,
 Demisso in terram vertice, velle mori.
 Scilicet *in terris* pro *successoribus* optas,
 Et *Caput*, & propriam linquere, *Petre*, *Mitram*.

XXI.

De Beato Aloyfio Gonzaga, Societatis Jesu.
Corpus suum ferreis calcaribus sauciante.
Virtutis calcar, gloria.

Castum stellatis corpus calcaribus urges.
 O quantum cœli Gloria, calcar habet!
 Hinc tua tam celeres rapuerunt lustra quadrigæ.
 Ætasque ante suam præcipitata diem est.
 Dum te perpetuò stimulis cœlestibus urges.
 Tam citò sacra suum vita peregit iter.

XXII.

IN ERASMUM ROTERODAMUM.

A fide Apostatam.

E puti genitus genio, deformis Eras mus,
Nunc quoq; Tartareus, demersus sub styge, *Eris misa,*

XXIII.

IN LINUM JURISTAM.

Nemo te Causas lucrari, jure negabit.

Nam perdens Causas, Line, lucraris opes.

XXIV.

PETITE & ACCIPIETIS.

*Date & dabitur vobis.**Ad Aulum Divitem.*

Dives ego precibus, tu dives Mercibus Aule.

Hinc pars ista tibi convenit; illa mihi.

XXV.

IN TURDUM DEFORMEM.

Forma dat Esse rei.

Forma, Turde, carens; frustra prope diceris esse.

Nempe suum quodvis *Forma dat esse rei.*

XXVI.

AD THEODORUM BALBUM.

Ut tibi displiceant Epigrammata nostra, laboro.

Ut placeant aliis Balbe, laboro minùs.

XXVII.

AD CANDIDUM POLEMICUM.

*Criticorum Criticum Acerrimum.**Ex Oven. lib. 3 ep. 181.*

Ni Satyram sapiat, prope nil Epigramma valere.

Dixit & effecit Cambro Britannus Oven.

At tu cum Satyras, criticosque Polemice damnas;

Es malè ab ingenio proditus ipse tuo.

Nam si qui damnat Criticus sit jure vocandus;

Qui damnat Criticos, candide, quantus eris?

XXVIII.

CLEPSYDRÆ ETYMON.

A Græco

A Græco nomen cur traxit Clepsydra κλέπτω.
Nam toties horas Kleptit avara meas.

XXIX.

AD NONIUM.
PARADOXUM.

Nostrum esse, non est, esse.

Non bene confundis vicina vocabula, Noni.
Esse tuum præter, scilicet Esse, nihil.

XXX.

AD BLONDUM.

Aurea Libertas, auro empta.

Aurea Libertas, propriâ tibi voce vocatur.
Aurea quam peperit, Blonde, Moneta tibi

XXXI.

Elizæ & Elizabethæ Anglorum Reginae.

COMPARATIO.

Anglica dotalem infernum possedit Elisa.
Hinc illi reliquum nil nisi beta fuit.
Æneas primam stygium detrusit ad Orcum;
Orcum posterior condidit ipsa sibi.
Tres tantum Furiis numeravit Tartarus ante.
Accessit Furiis, quarta Britannia, tribus.

XXXII.

APOLOGIA.

Pro suis Epigrammatibus, ex Græco.

Me frustra inculâs scripsisse Epigrammata curta.
Si bona; longa satis. si mala; longa nimis.

XXXIII.

Primus in Orbe Deos fecit Timor.

ANTISTROPHE.

Primus in Orbe Deos fecit Timor, haud, benè dictum.
Primus in Orbe Deum, sed bene, fecit Amor.
O Amor Omnipotens! quantum te posse fatemur,
Cum poteras Hominem, constituisse, Deum.

XXXIV.

De quodam Pœta.

Sui laudatore.

S 5

Jure.

Jure tuas proprio celebrasti carmine laudes ;
Te qui laudaret , tu nisi , nullus erat.

XXXV.

De ALANO ad MARIANUM.

Impropria ; sed vera locutio.

Nil valeo dicit , quoties ægrotat Alanus ;
Quin etiam sanus nil , Mariane , valet.

XXXVI.

AD FANTINUM.

*De Cambrico Philosopho.**De Individuo Vago , & Vacuo.*

Sæpe errans , semperque Vagus , Faustine , negabat ,
Frustra , Individuum , Cambricus , esse *Vagum* .
Poffe dari *Vacuum* , sed quando dixit ; habere
Ipse suum poterat pro ratione caput .

XXXVII.

AUREA ÆTAS.

QVÆSTIO.

Aurea prisca fuit , nunc ferrea dicitur Ætas .
At cur ista tamen sit pretiosa magis ?

XXXVIII.

Ad Bitinicum Pôëtam.

Cum bona verba malo torques Bitinice sensu ;
Qui malè carminifex , jam bene tortor eris .

XXXIX.

In anacem lascivum Pôëtam.

Pro vena Venerem , lascivo carmine promis :
Et cum lascivis , est tibi vena , Venus .
Hinc ego non miror quod pulchrum dicitur esse ,
Quando tot Veneres carmen , Anacis , habet .

XL.

De Romanis & Hebræis.

Unius causa diversi effectus.

Legibus antiquis stat res Romana , Virisque
Legibus antiquis res Solymæa cadit .
Ne mirère igitur veteres dixisse Sophistas ,
Effectus varios unica causa facit .

XLI.

XLI.

LAZARUS BONAFIDIUS.

Prædicans Augustanus.

Quo Lucus, Parcæque modo; Bonafidius isto,
Impositum Sancti nominis omen habet.
Impostor potiùs Malefidius iste vocetur,
Illius quando est tam malè fida, Fides.
Est medius-fidius, Bonafidius, est male-dictus.
Est jam quod sua post fata, Minister, erit.

XLII.

DE BODEM.

Fit allusio ad Lazarum, cuius ulcera canes lingeant.
Carmen Leonianum,

Lazare lingua canum nequeat te reddere sanum.
Dentes ulceribus sint medicina tuis.

XLIII.

AD SONCINUM.

De Volano Divite Parco.

Dives opum, sed pauper opis, Soncine, Volanus.
Ne bene perdat opes; ferre recusat opem,
Elicit hinc toties miseri suspiria vulgi.
Illud nempe vovent, ut malè perdat opes,

XLIV.

DE ANGLIS.

Post funestam Caroli Regis ascem.

Ecclesia quibus nuper Acephala placuit,
En ecce Regnum illis, placet nunc Acephalum.
Hinc post recisum Ecclesiæ in terris caput,
Regnoque Regique Carolo truncant caput.

XLV.

Apologia pro Roma.

Contra Richardum Manonem Hæreticum.

Cur Romam stolidam, stolidissime Mæno vocasti?
Orbis Roma Caput non habet ingenium?

XLVI.

De Anemone Hæretico.

Ex Sartore Prædicante.

Quæd

Quod toties rem tangit acu, non miror, Anemo:
Sartor erat: quidni rem bene tangat acu?

XLVII.

Ad A R A N U M.

Qui citò dat, bis dat.

Quaestio nondum soluta.

Qui citò dat bis dat, bis cur non accipit illo,
Cui citò promissum munus, Arane, datur?
Hujus ego propriam non possum dicere causam.
Hoc potius dantis, quàm accipientis erit.
Ulterius quaesita premis? bis, dic mihi, cur das,
Cum citò das? dicam, cur semel accipio.

XLVIII.

Ad Volatum, Medicum imperitum.

Duplicis Recipe Taxa.

Corpora nil curans; hominum marsupia purgas;
Vera crumenarum pestis es, atque Phtisis.
Das *Recipe* ægroto; ægrotus tibi porrigit aurum;
Ægrotus Morbi fit Medicina tui.
Pro verbis Herbisque capis, Volane monetam,
Esse tuo melius quis neget? hoc *Recipe*.

XLIX.

De S. ELIZABETHA Portugalix Regina.

Pecuniam in Rosas convergente.

Divitias Spinis, similes qui dixerat esse,
En habet asserti, nobile dogma, sui.
Neque levaturos inopis, suspiria turbæ,
Dum Nummos manibus celat Elisa suis.
Illicet in manibus celatum floruit aurum;
Argentumque rubræ fulsit honore Rosæ
I nunc, quisquis opes spinarum nomine privas.
Quando ex his istas, carpit Elisa Rosas.

L.

IN BLANCCUM MINISTRUM.

NEOSPONSVM.

Spiritualis Homo, duxisti Blance Maritam:
Quis dubitat? tuus est Spiritualis Amor.

LI.

LI.

AD BLASIVM PLANCVM.

Ex Kochánovio.

Res mira : est vaeuam gravite pòrtare crumenam :
 Quam si tota auro divite plena foret.
 Et quamvis soleat præsens gravis esse Moneta
 Absens, crede, magis, Plance, Moneta gravat.

LII.

Ad Ansgarium Noroniam.

A D A M I E T Y M O N.

A dando primus nomen sortitur Adamus,
 Princeps, nempe novo Primus in Orbe fuit.
 Tam dare Principibus proprium fuit ante; Noroiti:
 An sit nunc etiam; nescio. sed scit Aty.

LIII.

De S. IOANNE Baptista.

Puer Magnus coram Domino.

Quamvis jure Puer, Præcurzor Magne vocaris:
 Jure bono dictus, Parvulus esse nequis.
 Nempè licet fueris puerili corpore parvus;
 Jam coram Domino, Pufio Magnus eras!

LIV.

Ad D. ZACHARIAM Mutum:

Vocis clamantis Parentem.

Pande catenatæ laxata repagula linguæ,
 Vocis enim Mutum non decet esse Patrem!

LV.

De S. IOANNIS Decollatione.

Ex occasione illius.

Ille erat Lucerna, ardens & lucens.

Mactatur Christo lucem spargente Ioannes:
 Extincta est medio nempè Lucerna die.
 Sol fuerat Christus; fueratque Aurora Ioannes
 Occidit hic, Orto, Lucifer, ergo, die.

LVI.

Ad PAULUM,

Ex Martiali.

Exte-

Extenuans quod, Paule, petis, Nihil esse, fateris :
At cur succenses dum nego, Paule, nihil.

LVII.

IN OLLUM.

De minori damnium majus,

Debita ne solvas, nova debita contrahis, Olle.
Et ne des ; toties cogere, Olle dare.
Judicibus toties, toties das dona Patrono :
Hoc est ter pretium ponere velle suum.

LVIII.

De RUSPICO divite Parco.

Ad Martinengum.

Habere multas Ruspicum quis neget? opes?
Nemo, nec ipse Martinenge Ruspicus.
Habet, sed arcto Scrinio clausas opes ;
Usum-ergo-fructum Martinenge non habet.

LIX.

AD AULUM.

QVÆSTIO.

Senex bis Puer.

Bis puer esse Senex meritò si dicitur, Aule,
Ergo semel nequeat, cur puer, esse Senex!

LX.

AD PATIANUM.

Si Medicos modicos adhibes, si pharmaca rara:
Nulla tibi potior fit, Patiane, salus.

LXI.

Catena S. PETRI, Herculeæ collata.

Herculeæ fileant mendacia vincla catenæ:
Ad se quæis hominum corda trahebat Amor.
Laus hæc Petre, tuæ debetur tota catenæ ;
Quâ mentes hominum Victor ad astra trahis.

LXII.

Ad Cacilianum Hircocervus à parte Rei.

In Cervis-Hircos veterum commenta Sophorum,
Et barba & pedibus Cæciliane probas.

Hircuna

At cum barba facit
Ergo merum no

Ad

In silu

Disique Atom

Mo

A U

Et una quindò Co

Ex colta coltas

Bis enim Co nostru

Olla ex Olle m

Quilibet amplifica

Et plus quam

Scilicet Auxetis ne

Nemo putat,

Non mea sape li

Creticus es pe

Ad

Objectum excusa

Et barbani,

Ah! sine; ne tu

In quam per

De P. H. E.

Cajus sanguis

In frons pichum

Henrice, quique

Fuisse frons, ne

Hircum barba facit, nuperrima te fuga Cervum.
Ergo merum nobis Ens Rationis eris.

LXIII.

Ad Ansgarium Marinum.

In illud Genes. cap. 2 §. 23.

Dixitque Adam hoc nunc Os ex Ossibus meis.

Moralis aduersio.

AUXESIS.

Ex una quando Costarum condidit Evam,
Ex costa costas multiplicando Deus.
Hoc nunc Os nostris ex Ossibus inquit, Adamus.
Ossa ex Osse meo dicere debuerat.
Quilibet amplificat sua munera nempe, Marine;
Et plus quam dederit prædicat esse datum.
Scilicet Auxesis nobis Gentilitia hæc est
Nemo putat, non plus quam dedit esse datum.

LXIV.

De Pseudolo Critico.

Non mea sæpe libris in nostris menda Critizas;
Creticus es potius, Pseudole, non Criticus.

LXV.

Ad Holanum Hæreticum.

Excusatio Calva.

Objectum excufans nostro tibi carmine crimen;
Et barbam, & stupidum vellis Holane, caput.
Ah! sine; ne tua sit nimium, *excusatio calva.*
In quam pæne tuos, prodigis ipse pilos.

LXVI.

De P. HENRICO Garneto Soc. JESV.

Martyre Anglicano.

Cujus sanguine culmus aspersus, Vultus ejus
Effigiem præbuit.

Homo bona Frugis.

In fruge pictum Sanguinis gutta tui,
Henrice, quisquis imaginem Vultus videt;
Fuisse *Frugis*, nemo te neget *bona.*

LXVII.

LXVII.

De eodem.

*Tot in Garneto Garneti.**Quot Sanguinis Gusta.*

Unica, si totum, te pingit gutta cruoris:
 Non unus in te, credo, Garnetus fuit.
 Quot tibi Patricio stillabant Sanguine guttæ,
 In te fuisse tot ego Garnetos reor.

LXVIII.

*De culmo, in quo fuit expressa**P. Garneti Facies.*

Qui vacuum, qui jure queant hunc dicere culmum?
 In quo beatum conditum granum fuit.
 Nam si *Frumentum Christi* se dixerat esse,
 Ignatiani nominis typus prior:
 Quin Garnete tibi Frumenti uomen, & omen.
 Ignatiana deferat Colonia?

LXIX.

De eodem ad Anglos.

Paleas comburet igni.

Quem vos sacrilegâ damnastis morte Britanni,
 In proprio Martyr sanguine vivit adhuc.
 Vivit & e culmo paleas vos esse fatetur,
 Quos Stygius vario turbô furore rotat.
 Hunc meritò capient Christi *granaria culmum*
 Vos *paleas*, furvô Tartarus igne coquet.

LXX.

De eodem.

JESV Christo DEO Homini Cœlestis agricola Filio.

Hæc tibi, Garneti surgit de sanguinè, Messis,
 Christe, cruentati cultor & ultor agri.
 O tibi si liceat tales geminare maniplos!
 Horrea, quis dubitat? mox tua plena forent.

LXXI.

Ad FUSCUM, AMUSUM.

Nil tibi cum Libris, Libras tibi congere Fusce.
 Hinc potius Sapiens, atque disertus eris.

LXXII.

LXXII.

De AULO Divite Parco.

AD AMICVM.

Non habet Aulus opes, potius sed habetur ab illis
Illo, crede mihi ditior Arca sua est.

LXXIII.

De SS. PETRI & PAULI Festiva die.

S. PETRVS Caput fuit Ecclesie Militantis.

S. PAVLVS Os ejusdem.

Cujus, Petre, Caput, celebraris Corporis esse;
Hujus facundum Os, Linguaque Paulus erat.
Hinc vos, una dies merito sublimat honore;
Ne careat Caput hoc, Ore, vel Os Capite.

LXXIV.

Ad BLONDUM Philosophum.

Mentis & Corporis mole Superbum.

Enceladum, Brontemque tuo qui corpore vincis;
Nunquam non poteris dicere grande Sophos.
Nempe Sophos inter proceros corpore supra es,
Et cunctos celsâ despicias è specula.
Una tamen res est, qua tu minor esse videris.
Ingenium, grandi corpore, Blonde, minus.

LXXV.

De Callimacho & Macrobiano.

Fratribus Germanis.

Quàm bona concordēs miscēt commercia Fratres!
Orat Callimachus; Macrobianus arat.

LXXVI.

In TURNEBUM.

Venale Vinum, Aqua diluentem.

Undam sincero miscēs, Turnebe, Falerno;
Et dicis Baccho, nubere velle, Thetyn,
Falleris. hæc olim Pelleo nupserat, arte
Ergo tua Bacchus, turpis adulter erit.

LXXVII.

In importunum Salutarorem, & morosum

HOSPITEM.

T

Rumpe

Rumpe moras. quid longa trahis præludia? *Salve*
Dixisti toties; dic aliquando, *Vale*.

LXXVIII.

Ad PONTICUM CRITICUM.

De Speculo, in quo Blandrata errores demonstrat.
In quo se videat, Speculum, Blandrata, dedisti;
In quo te videas, Pontice, nunquid habes?

LXXIX.

De CHYLANTE Avaro.

Homine improbiſſimo.

Avarus auri; quidquid aut Ganges vomit,
Aut aureorum fluctuum dives Tagus,
Noctu diuque voluit, & versat Chylas:
Aurumque semper vigilat; aurum somniat,
Cur ergo mores aureos tenet Chylas?

LXXX.

De quodam Sciolo.

Falleris, & nimium crassus te decipit error.
Græcari, & Græcè dicere credis, idem.
Quantquam cum totas Noctes Græcaris & Horas
Jam Græcū quiddam, jam tua lingua sonat.

LXXXI.

Religiosus Lunam Stellasque suas Gentilitias
Sacris, Virginis Beatissima, pedibus
Vnà secum, demisse subicit.

Ite leves ceræ: quid prodest Stemmate longo
Censeri, & Patriæ Sidera ferre domus.
Luna Vale, triplexque meo pro Stemmate Sidus
Vos, Una mecum vindice calco pede.
Quod si Luna meis calcari calcibus horret:
Illam, meique, tuo subjugo Virgo pedi.

LXXXII.

Ad Narnicum, Daventrianum.

ETIMOLOGIA.

Patria jure tibi Daventria dicitur esse.
Omnia das Ventri, Narnice; nil Capiti.

LXXXIII.

Nollos Inſiſſe
Iuris Conſiſſe
Cur? ſi, vera
Juſtitiæ ra

Jure Gunebal
Jure Gunebal
Nam licet Hiſ
Omnia tu

Ad

Aurea quanc
Aureis eſt;

Navi

In gratiam

Ad

Que velo, Re

Tuta proce

Hanc potius q

Hanc Avum

Ad

Ejusdem J

Marta

Cum tibi Fata

Trans Capua

Si Remos, vel

Illos, Petre

Ad D

LXXXIII.

Ad JACOBUM PANDARUM.

De Juris Consultis.

PROBLEMA.

Nullos *Iustitia* Consultos dicimus; & si
Iuris Consultos Curia nulla capit,
 Cur? si, vera mihi fas dicere: consulit, eheu!
Iustitiæ rarus, Pandare, quisque sibi.

LXXXIV.

De Gunebaldo non Pœta.

Ad Brenzum non Historicum.

Jure Gunebaldum, non censet, Brene, Pœtam:
 Jure Gunebaldus te negat Historicum.
 Nam licet Historiam tu pangas; ille Pœsim:
 Omnia tu fingis; fingit at ille, nihil.

LXXXV.

Ad AMICUM Munificum.

Aurea quando mihi misisti munera; dixi:
 Aureus est; aurum quin daret ergo mihi.

LXXXVI.

Navis, Stemma OPALINIVM.

In gratiam Illustrissimi Palatini Posnaniensis.

Ad Avimaram Argo, Allusio.

Quæ velo, Remoque carens, maloque Carina
 Tuta procellosas navigat inter aquas:
 Hanc potius quamvis rumpatur Apisque, Brocasque
 Hanc *Animâ* dicam non caruisse *Ratem*.

LXXXVII.

Ad PETRVM OPALINSKI.

Ejusdem Illustrissimi Mœcenatu Primogenitum

FILIVM,

Martia indolis, & Magna Spei Juvenem.

Cum tibi Fata *Ratem* Patrio pro *Stemmate* scribunt:
 Trans *Caput* usque *Bona* pandito vela *Spei*.
 Si Remos, velumque rogas. hoc *Fascia* *Matris*,
 Illos, *Petre* tuus *Mucro*, vel *Hausta* dabit.

LXXXVIII.

Ad Divitem, de sua Paupertate.

T 2

Quod

Quod tu sollicitis, corradis quæstibus aurum:
 Hoc bene linquo, ne me male linquat, ego.
 Divitias metire meas, cùm perdere possis.
 Omnia, quod possim perdere, nihil habeo.

LXXXIX.

AD PLANCUM.

De Lege Sumptuaria.

Sancite *Legem Plance Sumptuariam.*
 Sumptusque velles temperare publicos.
 Quod condis una dextera; altera ruit,
 Namque istud ipsum Sumptibus magnis eget.

XC.

Adulatores Corvis Agnomines.

Nam Græcis Corvus Korax, Adulator Kolax dicitur.
 Quæ Coracem, Colacemque habeat concordia quæ-
 Nimirum ille oculos eruit: hic loculos. (ris?)

XCI.

S. STEPHANI Prothomartyris Lapidatio.

Omnis Lapis pretiosus operimentum ejus.

Ezech. 28.

Nam quis de Stephano, vatem neget ista locutum?
 Quem grandi tumulo Saxeæ grando premit.
 Este procul Sapphiri, Adamantes, abeste Smaragdi.
 Nam Lapis hic nullus non pretiosus erat.

XCII.

De S. URSULA.

Ursa Minor, majorque vale; mea carbasa posthac,
 Ursula cum sociis, Virgine luce reget.

XCIII.

AD RUTLANDUM.

De Verbis quantum vis.

Nil Rutlande boni faciens, bona verba frequentas.
 Das ergo nobis Verba, non Adverbia.

XCIV.

De Placentinis & Veronensibus.

Urbe Placentinâ nihil est populosius, Aule.
 At, Verona prope est, civibus orba suis.

Quisque

ENIGRAMMA
 Quisque platur
 Inde Placent

A
 Liber ab invic
 Nunc primu
 Forum ven
 Nunc primu

Quid facit Hay
 Et sic per no
 Cras iterum S
 Quæris quid

Ad illu
 De ejus St
 Eternaturi sol
 Quando Ste
 Illius esse por
 Quiddid av

A D C A
 De

Alluditor ad Po
 Quiddid ait B
 Quon prob
 Cum laudat, la
 Cum sapien
 Hinc bene Bl
 Candide, n

De O
 M
 A Rastris, ad
 Has Metam

Quisque placere cupit ; verum vult dicere nemo.
Inde Placentinos quælibet ora fovet.

XCv.

Ad Amicum in aula degentem.

Liber ab invidia vixisti nuper in aula ;
Nunc primum multa stringeris invidiâ.
Fortunam venerere tuam , Fatique favorem.
Nunc primùm voti compos, & Alicus es.

XCvI.

De HAYMONE.

Importuno Hospite.

Quid facit Haymo ? jubet Saluere, Valere, & Avere.
Et sic per nostras , itque, reditque vias.
Cras iterum Saluere, Valere, & Avere jubebit.
Quæris quid faciet cras Lage ? nil faciet.

XCvII.

Ad Illustrissimum Castellatum Braclaviensem.

De ejus Stemmata Gentilitio, Tuba Stellata.

Æternaturi solidum cape Nominis omen ;
Quando Stellatam dat tibi Fama Tubam.
Illius esse potes certus Rumoris & oris,
Quidquid avet de te dicere, Sidus erit.

XCvIII.

AD CANDIDUM OLLUM.

De BLANCANŌ.

Alluditur ad Polonicum illud, Trzymam z legomiscio.
Quidquid ait Blancanus, ais. quidquid facit, audes
Quod probat ille, probas: quod negat, Olle, negas.
Cum laudat, laudas ; cum damnat, tu quoq; damnas.
Cum Sapiente, sapis ; cumque tacente, taces.
Hinc bene Blancani vanissima diceris Echo,
Candide, nam propriâ mente, vel ore, cares.

XCIX.

De Olavo Consule, ad Plancum.

METAMORPHOSIS.

A Rastris, ad Rostra gradum promovit, Olavus.
Has Metamorphoses Diva Moneta facit.

T 3

Hôc

Hôc si, Plance, cupis conscendere, calle, Tribunal;
Non pedibus; manibus nitere, Consul eris.

C.

AD D. REGINALDUM INES.
DE MINISTRIS.
MINISTER.
ANAGRAMMA.
MENTIKIS.

Quam sint veraces vestri, Reginalde, Ministri;
Nominis illorum vox variata probat.
Paucula nempe jube in verbo variare *Minister*.
Ex hac, *Menuris*, voce, *Minister* erit.

Generosus Dominus, D. GVILHELMVS, de Elgina,
INES, S. R. Majestatis Capitaneus,
Fraterna musa, militari manu accinit.

INES Serenum gentis inclytæ jubar,
Nostæque Sidus Patriæ.
Dum, quod nefastis Buchananus lusibus,
Turpisque Ovenus polluit;
Tu castiore, nec minus acuto Stylo,
Sacraque venâ corrigis:
Permitte Frater, militari classico
Tuis adesse plaufibus.
Qui nempe Musis Palladem armatam asserens,
Phæboque Martem præferens,
Tui Parentis Martium sequor decus
Polona per stipendia.
Hoc vile tantum laudibus subdo tuis,
Places Togæ & Sago places.
Placere porro perge, & inclytam Domum
Uterque tollamus super.
Tu nempe calamo, & sanctiore Pallade:
Gladio ego, & armatâ manu.

Datum ex Castris Regiis.

ALBERTI

ALB

ACK
EPIGRA
CEN

Ad MAR

M

Hac ratione pot

Qua Caper,

An quia decept

Pastoris pulc

An quia, (quan

Es Corydon

De eo

C

Quando tot pec

Non Pastor n

A

Fenus & Ujia

Ufuson vita

An quia tanta

Pro vita Fe

In Anac

In Sandifone N

All

Corripiam

Corripuit JEG

Stigmatate no

ALBERTI INES
 è *Societate Jesu*
 ACROAMATUM
 EPIGRAMMATICORUM
 CENTURIA VII.

Epigramma I.

Ad MARCUM CUTLANDUM.
 MINISTRUM.

Pastorem Jodloviensem.

Hac ratione potes Pastor, Cultande, vocari.

Qua Caper, aut Agnus dicitur esse Lupus.

An quia deceptos Christi depasceris Agnos?

Pastoris pulchro nomine dignus eris?

An quia, (quando tuam, vexat dementia mentem.)

Es Corydon, Pastor diceris ergo bene.

II.

De eodem, ejusque Parochia.

CALVINIANA.

Quando tot pecudes causa concludis in ista;

Non Pastor mihi sed, Marce, Bubulcus eris.

III.

Ad Alanum Feneratorem.

Fenus & Usuram frustra confundis Alane,

Usuram vite Fenus & esse putas.

An quia tanta tibi dulcedo Fenoris instat,

Pro vita Fenus ponis, Alane, tuum.

IV.

In Anacem Hæreticum Pœtastrum.

In Sanctissimo Nomine JESUS, ultimam corripientem.

Alluditur ad illud Pilati,

Corripiam ergo illum. Lucæ cap. 23.

Corripuit Jesum distorti Carmine metri,

Stigmate non uno corripendus Anax.

*Corripiam ergo illum, quod dixerat ante Pilatus,
Hoc iterum, impuro carmine, fecit Anax.*

V.

De Aranda Latrone.

Omnibus invitis vitam propè solus habebat :
Invitus vitam linquet, Aranda, suam.

VI

Ad Impudentissimi libri Auctorem.

JOANNEM FUSTICUM.

Multorum *Capitum* scripsisti, Fustice, Librum ;
Cur *Fronem* tuus hic non habet ergo Liber !

VII.

De Gallo, inepic Cantore.

Ad Galli cantum plorabat Apostolus olim ;
Dum noster cantat quin faciamus idem.

VIII.

CHRISTUS NATUS.

Pastoribus imprimis notus.

Primi Pastores natum cognostis JESUM :
Cur ? quia Pastores vos, Puer Agnus erat.

IX.

De suis scriptis censura,

Martiali, & Ovino confirmis.

Omnia quæ scripsi, qui laudat, & omnia damnat,
Ingenuè fateor, non habet ingenium.

Nam si, nemo Hominum proprio sine crimine, vivit:
Quis cupiat versus hos, magis esse bonos ?

Si bonus es ; meliore, malos, mente excipe versus.
Si malus ; es similes hos, patiare tibi !

X.

*In gentilitium Stemma vulgo RAWICZ Virgi-
nem urso infidentem.*

Illustr. & M. D. DÆBINSKI, Succamer. Craco.
Supremi Regni Tribunalis Mareschalci.

Dictum in Salutatione Solenni,

Illustrissimorum Judicum Tribunalitiorum,

Lublini in Templo Soc. JESU.

Urfa Maris dubios ; trepidas regit Urfa carinas ;
Quælibet Arctoo Sidere tuta Ratis.

Hinc

Hinc procul errores. Themidis procul este procellæ.
Illius ambiguas hæc reget *Urfa* vias.

XI.

Illustr. & M. Domino, Dn. DOBESLAO CIEKLINSKI,
Castellano Czechoviensi.

Ad Supremum Regni Tribunal. Deputato.
De ejus gentilitio Stemmate. (Habdank dicto,
Quod verbum Germanis, *Habeo Gratias*, sonat.)

P R O G R A M M A.

Ibidem, eadem occasione dictum.

Habdank jure tibi Patriæ pro Stemmate dandum,
Nam digna Magnis Gratiis semper facis.
Anne ut te Magnum Lechico sermone vocemus
Magnos notantem Literam, Stemma obtines.
Nimirum W. cui simillimum est, Stemma

P L A U S U S L I T E R A R I Æ
T E S T I F I C A T I O N I S.

Ex quatuor gentilitiis Stemmatibus.

Illustriissimi Domini, Dn. STANISLAI de Popovv,
W I T O W S K I.

Castellani Sandomiriensis, Lublinensis,
Knyszynensis, Zvvolentis, &c.

C A P I T A N E I.

In primo, Primarii Capitaneatus ingressa

Dicti Dicatiquæ.

Lublinski in Templo Soc. JESU.

Plausus I.

XII.

De Quatuor Illustrissimi Stemmatibus.

Accipiter facer est Corvusque Leoque Gradivo

Et Capra Romani victima Martis erat.

Quin spires toto generosum pectore Martem?

Omnia bellacis Stemmata Martis habes?

A C C I P I T E R.

Plausus II.

XIII.

I, nunc aucupio volucris celeberrima: posthac
Unguis præda tui Patrius Hostis erit.

T 5

Plau-

Plautus III,

XIV.

I, liquidum ingentes describe per aëra gyros,
Cum Patriæ melior ventus, & Aura favet.

Plautus IV,

XV.

Alluditur ad Legationem Romanam.

I, Lechicas Aquilis, Aquilas committe Latinas;
Et Corvorum te genus esse proba.

Plautus V.

XVI.

Quin juga summorum tutò superâris Honorum?
Cui armat solidos, Crux *Soleata*, pedes?

CORVUS.

Annulum ore præferens.

Plautus VI.

XVII.

At quæ *Nycticorax* digitale amplectitur aurum;
Æternitatem Pronubam, spondet tibi.

Plautus VII.

XVIII.

Ex Romana Historia.

Romanas quondam conatus fingere voces,
Auro, nunc melius, Corve, disertus eris.

Plautus VIII.

XIX.

Securus vive æternæ, Vir Maxime, Famæ;
Ipsa *Annulo* hoc tibi *uabit* Immortalitas.

Plautus IX.

XX.

Alluditur ad Maternos Illustrissimi Avos.

KOCHANOWIOS.

Celeberrimos in Regno nostro Pœtas,

Ex Prolog. Satyrar. Persi.

Ne tu, ne Persi, Corvos mirère Pœtas;

Id *Kochanoviadum* Corvus Honoris habet.

CAPER ERECTIS PEDIBUS.

&

ASINI CAPUT.

Vulgo

Cum tibi Super
Alius audaceDesere stellas
Dignior hicEmpyreï Capric
Illuc arreptoAlluditur
UrbisUrbis Lubliacæ,
Uris uberius

De

Ex eo, q

Ab Afra dera
aici ut filioCui Caput est
Naturæ docilis
Urbis Lubliacæ,
Hoc, tua, ferrAltidam exuvias
Cernimus, &Te quoque nobil
Hinc Asini Cap

Vulgo

PULKOZIC.

Plausus X.

XXI.

Cum tibi Supremi Patriæ panduntur Honores,
Altius audaces surrige, Carpe, pedes.

Plausus XI.

XXII.

Desere stellatos bellax *Capricorne* Coluros;
Dignior hic stellas inter, habere locum.

Plausus XII.

XXIII.

Empyreï *Capricorne* tibi debentur Honores;
Illuc arrepto niteris ergo pede.

Plausus XIII.

XXIV.

Alluditur ad Caprum Vineæ inbarentem.

Urbis Lublinensis Symbolum.

Urbis Lubliacæ, veterem excute, Vineæ, Caprum;
Uvis uberius prospicit iste, tuis.

Plausus XIV.

XXV.

De ASINI Capite,

Ex eo, quod dicit Plinius *lib. 12.*

*Ab Asino abrasa Vineæ feracem vindemiam facit:
adco ut selenne fuerit Naupliæ, in Vineis*

Asinina Capita collocari.

Cui Caput est Asini præfixum, Vineæ floret.
Naturæ docilis Censor & Augur ait.

Urbis Lubliacæ, nova te Spes, Vineæ, tollat
Hoc, tua, fertilior, Stemmate, Vitis, erit.

Plausus XV.

XXVI.

De eodem.

Alcidam exuviâ victi vestire Leonis

Cernimus, & Lybicas tergore ferre jubas:

Te quoque nobilitat victæ Rudilitatis imago:

Hunc Asini Caput in Stemmate, Victor habes.

LEO

LEO cum CIRCULO in pedibus.

E Muroꝝ pinnis eminens.

Plausus XVI.

XXVII.

Magne Leo, Patrii per rumpe obstacula Muris;

Liberior patulo sub Jove, Victor eris,

Plausus XVII.

XXVIII.

Hinc procul este: metus, dubii procul este timores.

Pro quorum Muris excubat iste Leo.

Plausus XVIII.

XXIX.

*Alluditur ad Cervum, Coronatum**Palatinatus Lublinensis Insigne.*

Hic qui Lubliacæ prætabat Stemmata Terræ,

Sub Duce te noster, jam Leo, Cervus erit.

Plausus XIX.

XXX.

Cum tibi Fortunæ teretem Leo porrigit Orbem,

Illius ambigam, ne vereare fugam.

Plausus XX.

XXXI.

*Eidem Illustrissimo.**Ex omnibus Stemmatis invicem junctis.**Fausti ominis votum.*

Accipiter Corvisque suis ad sidera pennis,

Inde Caper pedibus nititur, inde Leo.

Omnia Summa tibi deberi; ut cætera desint,

Quævis pænè Tui Stemmatibus Umbra, probat.

XXXII.

S. IGNATIO Antiocheno Episcopo M.

Dum à Leonibus discerpendus Romam ingrederetur

I S A G O G E.

Amphitheatrales procul hinc ex este triumpho,

Queis maduit Latii turpis arena fori.

Omnes Romulæ plausus superabit arena,

Qui nunc Antiochi Præsul ab Urbe venit.

Nempe minus rabidos præda est frustra Leones;

Illis in prædam se dare, majus erit.

XXXIII.

XXXIII.

Ad Servandum Hæreticum.

De Brenano Pradicante Ca. vinifico.

Praconem verbi laudas, Servande, Brenanum:

Quin sit Praco bonus, qui modo Lictor erat.

XXXIV.

Ad Bornum Hæreticum.

De eodem.

Quem tu Sacrorum, tanta fers laude, *Ministrum*;
Justitiæ nuper, Borne, *Minister* erat.

Hinc qui tot capitum mutilabat millia: quidni

Cum cerebro vestrum, demetat ille caput?

XXXV.

EPI T A P H I U M.

Hæretico Astrologo.

Astrologus fueram, fuerat dum vita superstes,

Ehèu! post mea sum funera, Tartalogus.

XXXVI.

De Volano cæco.

Appropiatè cæca Fides.

Esse diem credis, quales & dicimur esse;

Est tua, quis dubitat, cæca, Volane, Fides.

XXXVII.

De Aulo Comptulo.

Ignosco, quoties oleo caput, Aule, perungis:

Nempe olei vacuum nactus es, Aule, Caput.

XXXVIII.

A D C L I T U M.

Homo Equivocè

Qui faciem minio pingit, plumboque capillum;

Non est hic verus, sed, Clite, pictus Homo.

XXXIX.

De Aldo, Divitè Parco.

Aurea & Argentea Antithesis.

Dum pertinaci scrinio sepelit opes;

Aurumque & Argentum, trecentis vectibus

Clausum, refossa condit in tumulo scrobis;

Argentum & Aurum fecit, Aldus, Mortuum.

XL.

XL.

Vulnerasti cor meum, in uno crine, &c.

Cujus promeruit teli cognomina crinis,
Illius pharetram quis neget esse Caput?

XLI.

CHRISTOPHORUS Columbus,

Novi Orbis repertor.

Noana Columbe collatus.

Prima Columba, novos aperit Noana Triones:
Nobis Mundum aperis, Magne Columbe, Novum.
Hinc sis Phæbe procul; procul hinc figmenta Columbe
Noanæ pullus, credo, Columbus hic, est.

XLII.

REX & LEX.

Cognata Vocabula.

Rex & Lex, similis concordant nomine vocis.
Nempe suis, Rex est, Civibus, altera Lex.

XLIII.

AD VARRUM.

De Aulo Communi Amico.

Aulo, nil fidei, pæne est jam, Varre, relictum:
Nam sperat nimium, nec minus, Aulus, amat.
Quod si plus Fidei, veteri, vis, demus amico;
Versibus in nostris, speret, ametque minus.

XLIV.

In Gentilitia sidera.

Clarissimi Viri, Roberti Foresti.

Pro gentilitio Stellas, qui Stemmate præfert,
Stellarum Heredem, quis neget, esse Virum?
Astrologis Cœlum Stellasque, Foreste, relinque:
Sunt meliora tibi Sidera, nata domi.

XLV.

Novum Neosponsorum par.

AIROLANUM.

Uxor Barbara, barbarus maritus.
Quis tædas pariles magis vovebit.
Erratum tamen est, Rolane, multum:
Uxor nempe Viri, secuta non est
Nomen; sed male Barbaræ Maritæ,

Nomen

EPGRAMMA

Nomen Barbara
Sic præjudicio
Jam denominat
Uxor Barbara

Mentiri afflu
An nova

Mercurium A
Argenti ver

Nullus Mercur
Ex auro fec

Cur aded vast
Sufficiens pro

De C
Dicere difficile
Illo hostes si

De T
M E T
Crudelis, Gal
Hinc jam re

In
SR
In Gr
D. GEOR
Supremi Reg
Cracov
C

Nomen Barbarus induit Maritus.
Sic præjudicio periculoso,
Jam denominat, usque & usque Victrix,
Uxor Barbara, Barbarum Maritum.

XLVI.

Ars perficit Naturam.

Ad quendam Poëtastrum.

Mentiri assuetum, docuerunt fingere Musæ,
Ars nova Naturam perficit, ergo, tuam.

XLVII.

IN BASSARAM.

Aureæ Moneta Falsificatorem.

Prothasis, de Argento, vivo.

Mercurium Argentum vivum, cur dicimus esse?
Argenti veras nam male, fingit opes.

Apodosis de Auro.

Nullus Mercurii nomen dat Chemicus auro;
Ex auro fecit, Bassara, Mercurium.

XLVIII.

Ad Trofulum Nanum.

Cur aded vastam figulus tibi circinat urnam?
Sufficiens pro te, Trofule, Pyxis erit.

XLIX.

De Corbio Milite Eleemosinario.

Dicere difficile est, ferro an sit fortior auro?
Illo hostes superat, Corbius; hoc Superos.

L.

De Turdillone, & Clitone Gallo,

METAMORPHOSIS.

Crudelis, Gallum fecit, Turdillo, Spadonem.
Hinc jam non Gallus sed, Clito, Capus erit.

LI.

In Fluvium Lubomirsianum.

SRZENIAWA Dictum.

In Gratiam Illustrissimi Domini,

D. GEORGII LUBOMIRSKĀ
Supremi Regni Poloniae MARESCHALCI,
Cracoviensis, Scepusiensis, &c. &c.
CAPITANEL

Este procul, celebres pretiosis fluctibus undæ;
 Quas vomit aurato, gemmifer, amne, Tagus.
 Dum sua Srzeniaviæ devolvunt Flumina ceræ,
 Nunquam gemmiferi, Patria, Gangis, eget.

LII.

De S. SIMEONE.

Nunc dimittis servum tuum in pace, &c.

CELEUSMA.

Fortunate Senex, manibus tua stringere Vota,
 Cui licet. & Domini stringere membra sui.
 Quidni conspecto, lætus, moriaris Jesu,
 Mors tibi longa fuit vivere; vita mori.
 Non ego te miror dulces depromere cantus:
 Obtento Portu, quin Celeusma canas?

LIII.

De eodem.

Cùm natum geminis redimebat Virgo Columbis:
 Optatæ, Simeon, Pacis, anhelat opes.
 Una Columba Noë Pacis ramum attulit, inquit;
 Et non bina mihi nuntia Pacis erit.

LIV.

De eodem.

MANUMISSIO.

Nunc dimittis Domine servum &c.

Cùm Libertatem propriis amplecteris ulnis
 Jure Manumitti, libere verna, rogas.
 Quidni serviles emancipet ille catastas,
 Qui rude Mancipium se profiteretur Herus?

LV.

De eodem.

EXAUCTORATIO.

Nunc dimittis servum tuum, in pace, &c.

Virginæ gladios animæ, tristefque ruinas
 Cernens, & Domino bella movenda suo;
 Exauctorari veteranus Miles, anhelat.
 Nempe Senex, bello jam minus aptus erat.

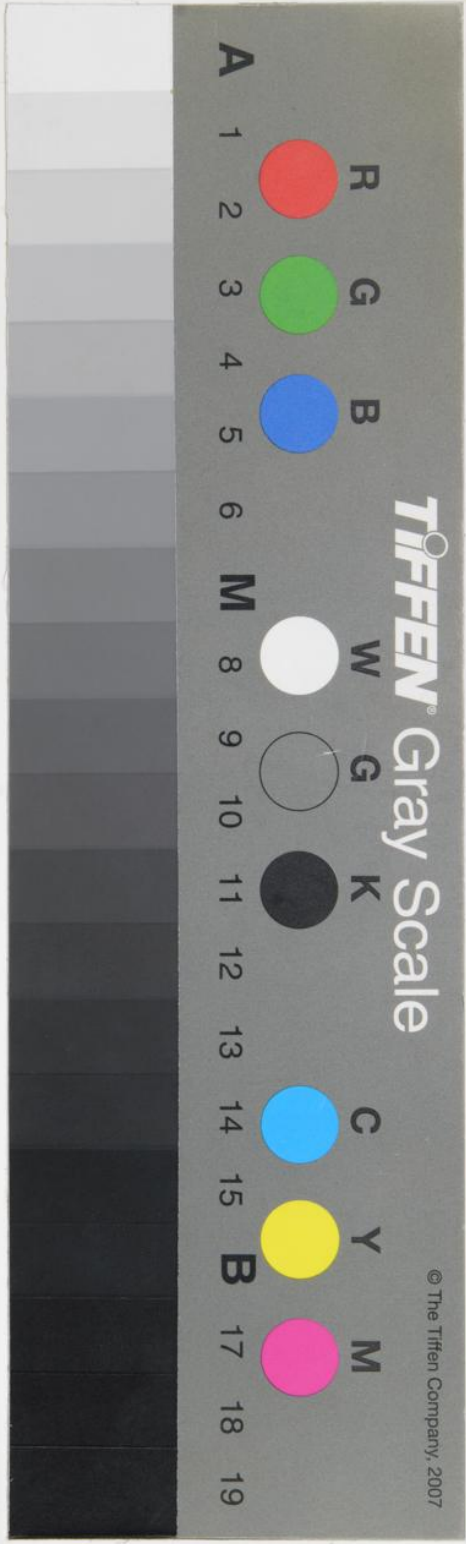
FINIS.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

TIFFEN Gray Scale

© The Tiffen Company, 2007